

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Eylül 2004, Yıl 8 Sayı: 128 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KIBRIS HALKININ ÇIKARLARINI, TC DEVLETİ VE RUM BURJUVAZİSİ ARASINDAKİ PAZARLIĞA

- Kıbrıs Cumhuriyetini elde tutan Papadopoulos ve Rum burjuvazisi adanın tümünü istiyor.
- TC Devleti AB macerasında Kıbrıs'ta salam politikasıyla hareket ederek "al-ver" politikası güdüyor.
- Kıbrıs Türkleri ve ada halkı Papadopoulos'un hegemonyacı şoven politikaları ile TC'nin AB macerası arasında eziliyor.
- Peki, Sn. Talat neden TC'nin yanında yer alıyor? Neden TC'nin politikalarının arkasından sürükleniyor?
- Yaşananlar Kıbrıslılara göstermiştir ki dışardan empoze çözümler çare değildir. Çare Kıbrıs Halkı'nın kendi ellerindedir.

Başyazı

Kıbrıs Halkını Size Kurban Vermeyeceğiz

Burjuvazinin dünyasından, burjuvazinin kurallarıyla oynanan oyunlardan halkımıza yarar yok demiştik hep. Emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin "Kıbrıs Sorununu" çözme yetenekleri yok demiştik hep. Bu sorunu ancak ve ancak örgütlü halkın gücü çözer...

Devamı Sayfa 2'de

Ay. Mamas Kilisesine Bombalı Saldırı

Haberi Sayfa 2'de

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 3'te

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Gancelli

Evren Maner

Sayfa 4'de

İşçiden Mektup

Sayfa 5'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Kulis

Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Sayfa 10'da

Kavgamız

Yusuf Alkım

Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Başyazı

Kıbrıs Halkını Size Kurban Vermeyeceğiz

Burjuvazinin dünyasından, burjuvazinin kurallarıyla oynanan oyunlardan halkımıza yarar yok demiştik hep. Emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin "Kıbrıs Sorununu" çözme yetenekleri yok demiştik hep. Bu sorunu ancak ve ancak örgütlü halkın gücü çözer. Bu sorunu ancak ve ancak Kıbrıs Halkının bütünlüklü örgütlenmesi çözer. Bu sorunu ancak ve ancak halkın birleşik cephesi çözer demiştik hep.

Bu tezimize burun kıvrıran küçük burjuva örgütlere bir çift sözümüz var. İşte dayandığınız dağlara gene kar yağdı. Ve sizler bile bile halkımızın öz gücünü, örgütlü gücünü yıkıma ve dağınıklığa mahkum ettiniz.

Şimdi sosyalistlerin konuşma zamanı. Şimdi tüm Kıbrıslı emekçilerin ortak örgütlenmesini yaşama geçirme zamanı.

Peki bu nasıl olacak? Bunun olamaya-çağını söylüyor bizim küçük burjuvalar. Haklıdır! Çünkü kendi pencerelerinden, kendi toplumlarının burjuva çıkar pencerelerinden sürece bakıyorlar. Oysa sosyalistler emekçilerin, ezilen halkın penceresinden sürece bakıyorlar.

İşte gelinen aşama ortada. Kıbrıs Cumhuriyeti denen devlet biçimini eline alan Rum burjuvazisi ve onun sözcüsü Papadopoulosla en büyük ortağı AKEL'in tavrı ortada. Burjuva çıkarıcı, milliyetçi anlayışla ülkemizi felakete sürüklemeye devam ediyorlar.

Diğer yanda Türkiye Devleti. 1974'de adaya gerçekleştirdiği müdahalenin üzerine oturarak 30 yıl koz olarak kullandı. Oysa bizim küçük burjuvalarımızın bel bağladığı o meşhur "büyük devletler", uluslararası hukuk vs. 30 yıl TC devletini işgalci kabul etmişlerdi. 24 Nisan referandumu sonrası TC sanık sandalyesinden indirilip, "pastadan pay isteyenler" sandalyesine oturtuldu.

Bugün ortada duran somut gerçek, TC ile Kıbrıs Cumhuriyeti, yani Türkiye burjuvazisi ile Rum burjuvazisi Kıbrıs Halkı üzerinden pazarlık yapıyorlar. Bu pazarlık bizim özgürlüğümüzün elimizden alınması için. Bu pazarlık bizim ülkemizin bölünmüş kalması için. Bu pazarlık emperyalistlerin bu adada at koşturmalarının devamı için.

Bu durum yaşanırken, son 3 yılda barış ve çözüm kavgası veren halkımızın sözcüsü olduğunu iddia eden Sn. Talat bu pazarlığın neresinde? İçinde mi? Dışında mı? Bizce maalesef TC'nin yanında ve pazarlığın tam göbeğindedir. Pazarlıkta konuşulanlar Kıbrıs Türklerinin ve genelde Kıbrıslıların çıkarının olmadığı açıktır. Bu nedenle Sn. Talat'ın bu pazarlığın içinde olması ve Tayyip'in takımının bir ferdi gibi hareket etmesi halktan koştuklarının ve sadece burjuva çıkarların bekçiliğini yaptıklarının göstergesi değil mi.

AMMA yağma yok. Kıbrıs Sosyalist Partisi, halkımızı bu pazarlığa kurban vermemek için var gücü ile direnecektir. Halkımız ve tüm Kıbrıslılar Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin gösterdiği yolda yürümenin tek kurtuluş olduğunu göreceklerdir.

Barış Mutlak Kazanacak

Haber: Yusuf Alkim

1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısı ile Bu Memleket Bizim Platformu, 1 Eylül Çarşamba akşamı, Lefkoşa İnönü Meydanı'nda "Barış Mutlaka Kazanacak" şölene düzenliyor.

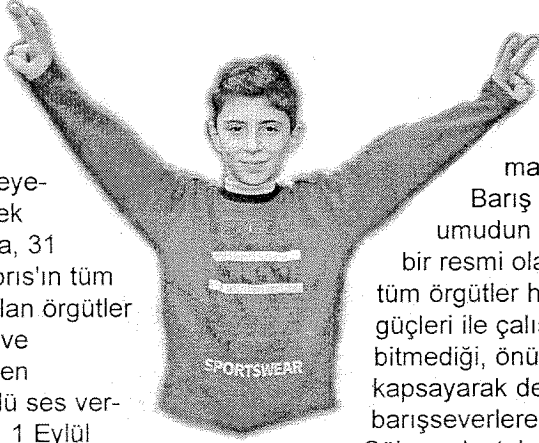
Bu Memleket Bizim Platformu içerisinde yer alan sivil toplum örgütlerinin düzenleyeceği ve siyasi partilerinde destek vereceği şölene davet amacıyla, 31 Ağustos Salı sabahı Kuzey Kıbrıs'ın tüm bölgelerinde bildiri dağıtacak olan örgütler tüm halkı bu şölene katılmaya ve dünyaya "Barış Mücadelesi"nden vazgeçmeyeceklerine dair güçlü ses vermeye çağırdılar. Diğer yandan, 1 Eylül akşam üzeri tüm bölgelerden ulaşımı sağlamak için otobüsler kaldırılıyor.

Şölende Platform adına Şener Elcil'in bir konuşma yapması beklenirken, Barış Derneği de bir mesaj

okuyacak. Gecede ayrıca Güney Kıbrıs'tan barış yanlısı bir kişi olan Hacı Dimitriu'nun da bir konuşma yapacağı belirtildi. Konuşmalardan sonra ise ülkemizin sevilen müzik gurubu S.O.S'in sahne alması bekleniyor.

Ülkemizin Kuzey yarısında son dört yıldır artarak devam eden "Barış Mücadelesi" son dönemde kısmi olarak bir dağılma yaşasa da, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde yine meydanlar umudun ve mücadelenin devam ettiğinin bir resmi olarak hatırlanmalıdır. Bu nedenle tüm örgütler halkı meydana taşımak için var güçleri ile çalışmalı ve mücadelenin henüz bitmediği, önümüzde mücadelenin Güney'i de kapsayarak devam ettirilmesi gerektiği tüm barışseverlere kavrıtılmalıdır.

Şölene destek veren partilerden Kıbrıs Sosyalist Partisi de bu bilinçle, tüm üye ve sempati-zanlarına 1 Eylül 2004 Çarşamba günü saat 18:00'den itibaren Parti Genel Merkezinde toplanma ve şölene en coşkulu şekilde katılma çağrısı yaptı.

TEL-SEN'den Grev

TEL-SEN, Telekomünikasyon Dairesi Lefkoşa'daki genel merkezinde dün 08:00-10:00 saatleri arasında iki saatlik uyarı grevi gerçekleştirdi. Grev, çalışanların maddi sorunları ve özlük hakları başta olmak üzere çalışma hayatındaki olumsuzluklara dikkat çekmek amacıyla yapıldı. Grev sırasında çalışanlar merkez önünde toplanırken, TEL-SEN ile TÜRK-SEN başkanları birer konuşma yaptılar. TEL-SEN Başkanı Erkan Birer yaptığı konuşmada, telekomünikasyonla ilgili yasa tasarılarının mecliste beklemesini eleştirerek, çalışanlar arasında ayrım yapıldığını, çalışanların haklarının verilmemesini savundu. 190-192 servis çalışanlarının tümüne "kulak kirliliği gürültü tahsisatı" verilmediğini, bu haktan sadece üç kişinin yararlandığını anlatan Birer, bunun haksızlık olduğunu ve bu konuda sendikanın yaptığı uyarıların dikkate alınmadığını söyledi.

Dipkarpaz Ortaokulu

Rumların yoğun olarak yaşadıkları Karpaz bölgesi için Bakanlar Kurulu ilkökul yanında bir de ortaokulun açılması kararı almıştı.

Son gelişmeler ise epey ilgi çekici. Haberlere göre Rum basınında söz konusu okulun tamiriyatı, okul araç ve gereçlerinin Rum hükümeti tarafından

karşılanaçağının açıklanması Serdar Denktaş'ın tepkisine yol açtı. Papadopoulos'a gönderdiği mektupta "KKTC Eğitim ve Kültür Bakanlığı, söz konusu okulun 2004-2005 öğretim yılında eğitime başlayacak şekilde tamiri ve yeniden teçhizi de dahil olmak üzere her türlü hazırlığı başlatmak ve neticelendirmekle yetkili kılınmıştır" dedi.

Denktaş'a göre Türk tarafı okullar için gerekli masrafları karşılamaktan aciz değildir.

Bu vesile ile Serdar Denktaş'a Kuzey'deki okullarla ilgili bazı konuları söylemek gerekiyor. Okulların açılmasına bir ay gibi kısa bir zaman kaldı. İlkokul, ortaokul ve lisede çocuk okutacak aileleri şimdiden düşünce aldı. Bilindiği gibi ülkemizde ilkökul, ortaokul ve lise eğitimi "parasız"dır. Yani çocuklarımız için hiçbir para ödmeden 17 yaşına kadar eğitim alabilecekleri bir eğitim sistemi "var". Ama gerçek hiç de böyle değil. Tüm devlet okullarımız ilkökul, ortaokul ve liseler- kayıt parası adı altında her çocuk için para almaktadırlar.

Denktaş bey bu konuda da faaliyete geçecek mi acaba?

Ay. Mamas Kilisesine Bombalı Saldırı

27 Ağustos Cuma sabaha karşı, 03:30 sıralarında kimliği henüz belirlenememiş teröristler tarafından Omorfo'daki Ay. Mamas Kilisesine bombalı saldırı düzenlendi.

Günlerdir tartışılan ve 1-2 Eylül 2004 tarihlerinde Kıbrıslı Rumların ayın yapmak için geleceği Ay. Mamas Kilisesine yapılan bombalı saldırı, bölge halkı arasında derin bir şaşkınlık ve şok yarattı.

Can kaybının olmadığı saldırıda TNT türü patlayıcı kullanılması ve ayrıca camların kırılarak binanın ateşe verilmeye çalışılması, olayın organize bir şekilde gerçekleştirildiğini göstermektedir.

Olayda, Kilisenin yan kapısı, camlar ve tavan zarar görürken içerde bulunan ikonlara zarar gelmediği belirtildi.

Büyük hasara yol açan saldırıda, çevreye ağır

tahrik ve küfürlerin yer aldığı sloganlar yazıldı. Olayın Omorfo Polis Karakoluna 200 metre uzaklıktaki bir yerde gerçekleşmesi de ayrı bir tartışma konusu.

Kıbrıs'ın yakın geçmişinde de benzer olayların yaşanması akıllarda yeni soru işaretleri yaratmaktadır.

Konuyla ilgili açıklama yapan Kıbrıs Sosyalist Partisi Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu, Güzelyurt'ta yapılan faşist saldırıyı şiddetle kınadı. Mehmet Süleymanoğlu Genç TV'de yaptığı açıklamada şöyle konuştu: "Bu saldırı Kıbrıs halkına yapılan büyük bir saldırdır. Hükümetin bu olayla birebir ilgilenmesi gerekmektedir. Emniyet Müdürü bu olaya el atmalıdır, eğer bu olaylar sonucu emniyet müdürü sessiz kalıyorsa, derhal istifa etmelidir."

Neler oluyor neler?

SINIF MÜCADELESİ Mİ? O DA NE?

Birleşik Kıbrıs Gençlik Hareketi (BKGH) 17.08.04 tarihli basın bildirisinde şöyle diyor: "Peki biz günümüz şartlarında sınıfsal mücadele mi veriyoruz ki ideolojik farklılıklar bu kadar öne çıkartılıyor? Kıbrıs'ın ilerici gençlik örgütleri olarak verdiğimiz mücadele Birleşik Kıbrıs'ın yaratılması yönündedir. Mücadelemiz ortak vatani yaratıp, kamplara böldürtmüş toplumlara, emekçilere, kısacası Kıbrıs Halkını birleştirip, emeğin kurtuluşu için verilecek mücadele şartlarını hazırlamaktır."

Biz size demedik mi Troçkistler'den öğrenmeyi bırakın diye? Dedik. Troçkistler adamı işte böyle yaparlar!

Marks adına piyasaya çıkmaya çalışan BKGH'nin bu sözleri Karl Marks'ın öğretilerinin ABC'sini bile öğrenemediklerinin basit bir ispatı.

Önümüzde duran siyasi mücadelenin sınıf mücadelesi olmadığını iddia eden bu arkadaşlar, sınıflı toplumlar ortaya çıktığından beri tüm tarihin bir sınıf mücadelesi tarihi olduğunu, bunun politik şekillere büründüğünü, tüm siyasetin sınıf mücadelesinin ta kendisi olduğunu, içinde bulunduğumuz sürecin sınıf mücadelesinin ta kendisi olduğunu gözlerden gizlemek istiyorlar? Böylece reformcu yaklaşımlarını, anti-empyeralist birleşik cephe hükümeti siyasetine uzak duruşlarını haklılaştırmış olacaklarını sanıyorlar. Ama bu çaba için bu kadar da büyük bir gaf yapılmazdı yani! Sınıf mücadelesi olmayan bir siyasi mücadele? Burjuvazinin herkese empoze etmeye çabaladığı bu zirveyi BKGH almış kabullenmiş ve de gençlerimize de empoze etmek için iş başı yapmış. CTP gençliği sağladı BKGH'nden gençler!

YEŞİL HAT TÜZÜĞÜ İŞÇİNİN İŞ GÜCÜ MAL DEĞİL Mİ?

AB ve de onlarla birlikte 'KKTC' ve de 'KC', ve de bizim 'KTTO' ticaretle ilgili sorunlarını ele alan anlaşmaya vardılar. Tabii herşey bitmiş değil ama, adamlar kendi sorunlarını ele alıyorlar. Acele tarafından? Kim bu adamlar?

Burjuvalar! Hangi sorunlarını ele alıyorlar? Ticaret! Neyin ticareti? Ürettikleri vs., malları alıp satma ticareti!

İyi ama bu Yeşil Hat Tüzüğü ortaya konmadan önce başka bir malın satımı başlamıştı bile. Neydi o mal? İş gü-

mıyorlar. İş kazası geçiren işçinin çalıştığı yerde az biraz tedbir alınsa bu kaza olmaz. İş kazası geçiren işçiye tazminat verme zorunluluğu bile olmayan patron onun çalışma koşullarını düzeltmek için para harcar mı? Harcamaz. Gözü para hirsına bürünmüş bu burjuvalar yapmaz bunu. Yapmıyorlar da.

Yeşil Hat Tüzüğüne ele alırken, o çok insan sever AB'li baylarımız bu konuları da ele alalım bari dediler mi? Yok canım. Daha neler. O baylar burjuvaların dik alası. Onlar yılda 40 milyon insan öldürmenin planlarını yapan bar-

barlar. İşçilerin çalışma şartlarını düzeltmek için iş yapacaklardı!

Bu alanda yapılacak tek şey var. İşçilerin kendi Yeşil Hat Tüzüklerini oluşturmaları. Bu da Kuzey ve Güney'deki işçilerin sendikalar-da örgütlenip, onların sendikalarının birlikte hareket etmesi, ve tabii ki en iyisi aynı sendika-da örgütlenip iş başı yapılmasıdır.

İyi ama Kıbrıs sendikacılığın en yaygın olduğu ülkelerden biri. Ne yapıyor bizim sendikalarımız. Niye oluşturmadılar kendi Yeşil Hat Tüzüklerini?

Anlaşılan bu sendikaların önderleri AKEL ve CTP saflarında toplandığı ve onlar da karşılıklı olarak Rumluk Türklük nutukları sıktıkları için işçilerin Yeşil Hat Tüzüğü konusunu ele almak diye bir dertleri yok! İşçinin canı cehennememeye getiriyor bu yoldaşlar! Öbür yandan BKP'liler de zaten derdimizin sınıf mücadelesi olmadığını ilan ediyor!

Sanırım bu işi ele almak KSP'ye kalmıştır. Olsun. KSP yapar bu işi. Yeter ki birileri ayak bağı olmasın!

İyi de, bu işler sınıf mücadelesi işi. Ayak bağı olmayacaktı da ne yapacaktı burjuvalar ve de kuyrukları?

KAÇAK İŞÇİLER

Güney'de Kıbrıslı Türk işçiler Kıbrıslı Rum işçilerin ücretini düşürmek için kullanılıyor. Kuzey'deki işçilerin ücretini düşüren, onlar için Güneyli işçinin aldığı ücretten düşük ücretle de olsa Güney'de çalışmayı cazip kılan şey ise Kuzey'de kaçak işçi, yani Türkiyeli Türk ve Kürt işçi kullanımı! Kuzey'de o kadar kötü şartlarda ve o kadar düşük ücretle

çalışmaya hazır o kadar çok işçi var ki, Güney'deki düşük ücretler bile Kuzey'deki ücretlerden daha iyi!

R. R. Denktaş bunu çok iyi biliyor. Onun için kaçak işçilikle ilgili yasayı veto etti-seçilmedi ama Cumhurbaşkanıymış da, veto hakkı varmış! Hele hele bu günlerde Rum göçmenlerin toprakları üzerine ev yapımı furyası İngiliz ve de başka bazı 'derin devletler' tarafından örgütlenmişken, bu alanda para yapacak burjuvalara bol miktarda iş gücü sağlamak, ve de bunu en ucuzundan sağlamak için bu kaçak işçiler bir gerekliliktir. R. R. Denktaş bu vetosuyla 'Türkleri' değil ama patron Türkleri düşündüğünü, işçi Türkleri ise ucuza ve kötü şartlarda çalıştırmak için herşeyi yapmaya hazır olduğunu ispatlamıştır!

Tabii ki CTP ve de CTP'li sendikacıların bu kanununa, bu kanunun Denktaş tarafından vetosuna, işçilerin kaçak olmalarına, tüm böylesi sebeplerin ardına sığınmaları onları

işçilerin nefretinden kurtaramayacaktır. İşçilerin haklarını savunmak isteyen her şeyden önce onların örgütlenme hak ve

Sanırım bu işi ele almak KSP'ye kalmıştır. Olsun.

KSP yapar bu işi.

Yeter ki birileri ayak bağı olmasın! İyi de, bu işler sınıf mücadelesi işi.

Ayak bağı olmayacaktı da ne yapacaktı burjuvalar ve de kuyrukları?

imkanlarına kafa yorulması gerektiğini iyi bilir. Kaçak işçiler haklarını aramaya kalkıştıklarında Patronları acele tarafından onları sınır dışı etmekle tehdit ediyor. Bu işçiler bu nedenle, ve de esas olarak bu nedenle örgütlenemiyorlar - onların geçici olmaları örgütlenmeleri önünde gerçek bir engel oluşturamaz. Geçici olmayan sendikacı onları rahatça örgütler! Onlara geçici dönemde de olsa bir örgüt bilinci verir ki gittikleri yerde örgütlenirler tekrar. Geri geldiklerinde de hali hazırda örgütlü olsunlar. Hemencecik örgütlerini bulsunlar.

Kaçak işçilerle ilgili kanun çabaları patronların örgütlenmek isteyen kaçak işçileri ülke dışı etmesinde yardımcı olmak için kullanılmasın! Mesela çalışma bakanlığı tarafından sendikalı işçiler, sendikalı olarak kayıt altına alınmış olacak ve böylece kaçaklığı son bulacaktır kararı alınsın, ve de sendikalara onları örgütlenme görevi resmen verilsin? İnsanlık lafları edip kaçak işçilerin sömürüsüne bugüne kadar olduğu gibi bundan sonrada göz yumulmasın. İnsanlık lafı ardında insanlık düşmanlığı yapılmasın.

Sanırım bu işi ele almak KSP'ye kalmıştır. Olsun. KSP yapar bu işi. Yeter ki birileri ayak bağı olmasın!

İyi de, bu işler sınıf mücadelesi işi. Ayak bağı olmayacaktı da ne yapacaktı burjuvalar ve de kuyrukları?

1 Eylül Dünya Barış Günü Şöleni'ne KSP'den ÇAĞRI

1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısı ile, Güzelyurt'ta Bu Memleket Bizim Platformu'nun düzenleyeceği "Barış Şöleni"ne tüm üye ve sempatizanlarımızı aktif katılıma çağırıyoruz.

Parti Kortejimiz 1 Eylül Çarşamba günü saat 17:00'den itibaren Parti Genel Merkezi'mizde oluşturulacak ve alana birlikte, sloganlarımızla yürüyeceğiz. Tüm üye ve sempatizanlarımızı Parti Kortejine katılmaya çağırıyoruz.
Kıbrıs Sosyalist Partisi

Londra Mektubu

A. ONAL

Kıbrıs'ta burjuva barış sorununa bakıyoruz... Papadopoulos Talat'ı suçluyor. Talat ve Ferdi Papadopoulos'u suçluyor burjuva barış olmadığı için...

Gürcistan'a bakıyoruz... Osetya'da olanların sorumlusunu Ruslar olarak gösteriyor Gürcistan hükümeti... Ruslar ise Gürcistan hükümetini suçluyor Osetyalılara baskı yapıyorlar diye....

Balkanlara bakıyoruz... Kosovalı Arnavutlar Sırp hükümetini suçluyor. Sırp hükümeti de Arnavutları...

Sudan'a bakıyoruz... Darfur bölgesinde 1 milyondan fazla insan göçe zorlanmış. Köyler yerle bir edilmiş... Bir yandan Janjaweed'ler diğer yandan Darfur'un yerlileri birbirlerini katlediyor. Darfur yerlileri Janjaweed'leri Janjaweed'ler ve Sudan hükümeti de Darfur yerlilerini suçluyor. Batı basını ve özellikle de İngiliz basını bar bar bağırıyor.

Sudan'da 1 milyon insan savaş yüzünden aç diye... Onlar Irak'ta kendilerinin yarattıkları açlığı kendi halkından uzak tutarken Darfur'daki açlığı için bar bar bağırıyor. Sanki Darfur'daki açlığın yaratıcıları onlar değilmiş gibi...

İyi de biz bu olanların perde arkasını araştırmazsak mevcut durum nereden kaynaklandığını göremeyiz ki... Yüzeyle olanlara da bir anlam veremeyiz. Böyle basına yansıyan basit, incir çekirdeğine sığmaz mazeretlerle sorun bu kadar büyük olabilir mi?

Dünyamızın çeşitli bölgelerinde cereyan eden bunca milli ve etnik çatışmaların kökeni nedir? Sadece kendi dilini kullanma sorunu mu? Yoksa kendi kültürünü kullanmada yaratılan engeller mi? Kim kime hangi baskıları yapıyor?

Ve en önemlisi, NEDEN?

Burjuva-emperyalist dünyada azami

kar ve tekelliğin korunması için burjuva-emperyalistler en basit konuları bile büyük sorun olarak ortaya atarlar. Bu sorunların depreşmesi için kamçılama yaparlar. Onlar açısından amaç rekabeti yok etmek. Ne pahasına olursa olsun rekabeti ortadan kaldırmak. İnsan hayatına mal olsa bile!

Papadopoulos Talat'ı, Talat Papadopoulos'u suçluyor burjuva bir anlaşma olamıyor diye... İyi de bu "liderler" kimin liderleri? Hangi sınıf ve sınıfların temsilcileri? Savundukları gerekçeler kimin işine yarıyor?

Burjuvalar arasındaki bu çıkar dalaşmasında suçsuz, dürüst ve temiz insanları aracı olarak kim kullanıyor? Burjuvalar kendi çıkarlarını korumak ve pekiştirmek için bir taraftan kendi ülkesinin halk yığınlarını demagojilerle aldatırken diğer yandan da büyük emperyalist güçlerin çıkarlarına olan duyarlılığı ile hareket ediyorlar.

Papadopoulos, Talat ve TC'ye karşı çıkışlar yaparken kendi kendine mi karar veriyor bu çıkışları yapmayı? Yoksa diğer yabancı emperyalist güçlerin ona verdiği mesajlara dayanarak mı yapıyor?

Ya da soruyu başka türlü soralım.

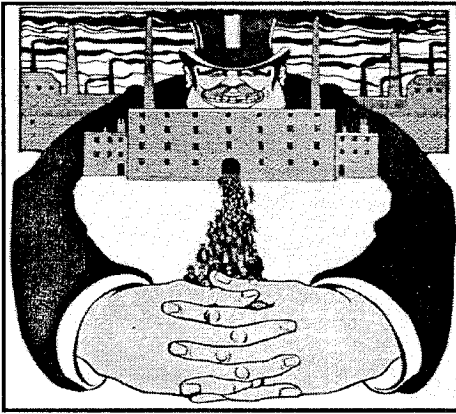
Talat Papadopoulos'a çıkış yaparken ve BM Genel Sekreteri, AB ve ABD'ye sitem ederken kendi kendine mi karar veriyor? Yoksa yabancı emperyalistlerden (bu yabancı emperyalistlere TC de dahildir) aldığı mesajlara dayanarak mı yapıyor?

Sınırların açılması ve Yeşil Hat T üzüğü ile ilgili yaşanan sorunlardan tutun da, Sudan'daki katliamların ve Gürcistan'daki milli çatışmaların arkasında hep doymak nedir bilmeyen kana susamış burjuva-emperyalist itler vardır.

Boşuna söylememişler.

İt Dalaşması diye...

Avrupa'da Durum Yunanistan- Türkiye ilişkileri Bağlamında Kıbrıs

Yunanistan Başbakanı Kostas Karamanlis:

Şu sıralar Yunanistan tarihin getirdiği bir sorumlululuğa, bütün dünyadan konuklar ağırlamakla meşgul. Bunların arasında Fransa'dan Jacques Chirac, İngiltere'den Tony Blair, Rusya'dan

Vladimir Putin ve Amerika'dan da George Bush gibi dünya liderleri var. Olimpiyat oyunlarının gölgesinde Ortadoğu ve Ege gibi konular da ele alınıyor.

Avrupa medyasının Olimpiyat oyunlarında gözlemlediği daha çok, Karamanlis'in reformist ve modern İslam karakterli arkadaşı, Erdoğan. Erdoğan Atina'ya Süreyya Ayhan'ı izlemeye gitmiş. Ardından o da dopingli çıkınca kendini Yunanistan'ın futbol maçında Karamanlis'in yanına atmış.

Siyasi yorumculara göre, Yunanistan Türkiye'yi AB'den tarih alma sürecinde destekliyor. Yunanlı ve Türk diplomatlar da uzun zamandır Ege sorununu bir çözüme kavuşturmak için de çalışıyorlar. Bir de iki ülke arasında eskiye dayanan anlaşmalar söz

konusu. Bunların imzalandığı koşullar şimdikiyle uymuyor, yenilenmesi gerek. Yunanistan'a göre Türkiye'nin yolu çok uzun. Bölgede komşularıyla sorunlar yaşıyor. Artı en önemlisi Kıbrıs sorunu henüz çözüme ulaşmış değil! Avrupalı yorumcular iki liderin de kendilerine iyi niyet misyonu belirlemesi gerektiğinden bahsederken diğer yandan Avrupa Birliği Kıbrıslı Türklerin üzerindeki ekonomik izolasyonu kaldırmak için girişimde bulunuyor. Avrupa Komisyonu da diğer taraftan adadaki güveni arttırmak için 2.5- 3 Milyon Euro'ya mayınları temizlemek için kol-ları sıvıyor.

Avrupa Komisyonu tarafından Kıbrıslı Türklerin ekonomik gelişmesi için verilecek 259 Milyon Euro'ya Rum tarafın-dan veto gelmemesi için herkes dua ediyor. Diğer yandan Yunanistan'ın

diplomatik desteğiyle Rum tarafı Brüksel'de Kuzeyden doğrudan uçuşların tanınması için blokaj yapıyor. Anlaşılan Erdoğan ile Karamanlis yoldaşlığının gölgesinde kalıyor Kıbrıs ve böyle de gittiği sürece bizim bunlara inancımız gün gittikçe azalıyor...

Avrupa'da siyasetin getirisi olup olunmadığına bakılmadan hiç bir işe girilmez. Bu bugüne göre hep böyle olmuştur ve böyle olacaktır. Özellikle Almanya, İngiltere ve Fransa açısından. Kıbrıs sorununa baktığımızda bir tarafta Yunanistan, Türkiye, diğer tarafta İngiltere ile Amerika ve Avrupa Birliği'ni görmekteyiz. Bu güçlerin arasında dengenin kurulması ve pazarlığın bir sonuca varması zaman alacak. Yani Kıbrıs'ın paylaşılması zor olacak.

Gancelli

Evren Maner

Bir Hafta Sonu Hikayesi

Yeni Erenköy'e giderken yol yapım çalışmasına rastladık. Minare yüksekliğinde bir yol. Yanlarda korumalar yok. Levhalar yok. Öğlen sığağı. Her taraf kaynıyor. İşçiler yolu kesmiş, bize nereye gitmemizi gösteriyor. Sendikası, sigortası, yoğun çalış-ma koşullarının altında altı yüz milyon liraya!

Lefkoşa'dayız... 20, 21 yaşlarında bir genç internet kafede çalışıyor... Yorgunluktan başını masaya dayamış, uyuyor. Günde 16 saat çalışmak lazım, üniversite harcı ödemek her yığidin işi değil. İstikbal göklerde olan ulusun göl-gesinde...

Beş üniversite var, paran yoksa kapısından bile geçemezsin. Yolda yürüyoruz. Çevre düzenlemesi yok, etraftaki evler bakımsız. Sağda solda otlar ve de avaracı insanlar... Kaldırımlar kırık ve de bakıma muhtaç dar sokaklar. Birden yanımızda kocaman bir kumarhane yükseliyor. Yanında da gece kulübü... Birden başka bir dünyaya giriyor-sunuz. Biraz yürüdükten sonra yine her yer eskisi gibi. Geride kalanlar ise, kaderin cilvesi! Larnaka'da bir balıkçı... Güneş doğmak üzere. Ağını denize atmış. Bekliyor. Tek umudu vardı, bu ülkenin ilerici-

lerinin birleşmesi için. Ama ilericiler bunun farkına var-madı. Bafta kamp yerindeyiz. Gece uzun. Gökyüzünde bir sessizlik. İnsanlarda bir yorgunluk. Günlerden Pazar. Kim beklerdi Pazartesi'ni!? İşe gitmek mi? Mırıltılar... -Neden her gün aynı şeyi yapmak zorundayız... Bir de mesai olmasa. Patron da bağırmasa, maaş da artsa... Hep aynı sorunlarla karşılaşsak. Bir örgütlensek de aşabilsek! Genç işçiye soruyor. -Sendikali mısın? İşçi cevap veriyor, hayır, Mardinliyim!

Gencin içi buruk ve de suçluluk duy-gusuyla doluyor. Örgütleyememenin ve bilinçlendire-memenin burukluğuyla. Sürüyoruz arabayı tepeden aşağıya. Yolda giderken aklımıza 30 senedir süren dikta geliyor. Solda askeri kamp, sağda ise altı ayda yapılan binalar, üzerlerinde arsa fiyatlı tabelalar! Gençlerde hayal kırıklığı. 23 Nisan şoku, yenilgi psikolojisi! Toparlanamama korkusu, bir dağınıklık. Mücadelenin ortasında... Bireycilik, kahramanlık, çekingencilik ve gizlilik. Bu işler kolay olmaz. Yalnız kalsan bile, mücadeleyi yeniden ele alacaksın. Bıkmadan, usanmadan, Marksizm'in ışığında.

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...**İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR**

Bir yol işçisine sormuşlar; "abi sen sendikalı mısın?" diye, adam ters ters bakarak "hayır ben Mardinliyim" demiş. Simdi sorarım size bu olayda suçlu kim?!

Belediye bir çok kullanılamaz pansiyonları kapatmış, gazeteler de bir güzel yazmış... Ama nedense gazeteler ve Belediye orada yaşamak zorunda bırakılan işçilerin bundan sonra, özellikle kış ayında nasıl ve nerede yaşayacağını cevabını vermemiş...

Seçimler geçti barış yanlısı parti iktidarda. Ama nasıl oluyor da işçiler hala, çilelerle barikatlarda...

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR**İŞÇİDEN MEKTUP****Düzen "Onlar"ın Düzeni**

Türkiye'de doğup büyümüş belli bir yaşa gelince de aç ve işsiz kalmış insanlar...

Hiç kimse sanmasın ki insanlar kendi istekleri ile aç ve işsiz kalıyor ne de tembel oldukları için.

Bunun tek bir nedeni vardır. Duymak isteyenlerdir bu yazı. Türkiye devletinin yıllardan beridir uyguladığı ve uygulamaya devam ettiği bir politika vardır. Bu ne gazetelerde ne de televizyonlarda yayınlanmaz. Bunun var olduğunu ancak yaşayarak öğrenir insan. Ha bir de görmek istediğiniz tarafa bakarsanız...

Türkiye devletinin uyguladığı politika nedir merak ediyor musunuz? Asimile etmek istediği bir toplum varsa ve var olduğunu kabul etmiyorsa uygulanacak tek bir şey vardır. Kıbrıslı Türkler'e uygulanan şey ekonomik baskı ve ardından göç etmesini sağlamak. Eminim kimseye yabancı gelmiyordur bu bahsedilen konu...

Türkiye devletinin halkları üzerinde uyguladığı bu baskı Türkiye'nin neresinden olursa olsun insanları işsiz bırakın-

ca adres olarak da Kıbrıs'ın kuzeyini göstermesi ile devam ediyor. Bir umut kapısı olarak gördüğü Kıbrıs'ın kuzeyine akın eden insanların karşılaştığı durum aslında Türkiye'dekinden farksız.

Türkiye'de iş bulan insanlar karın tokluğuna çalışır, sigorta imiş çalışma hakkının güvence altına alınması imiş bu tür sosyal haklar artık düşünülmez olur. Sermayenin, yani şu zenginler sınıfı var ya onların çok işine gelir bedavaya insan çalıştırmak. Aslına bakarsak tüm bunların yaratıcısı da onlardır.

Kıbrıs'ın kuzeyine gelen insanlar ilk önce kalacak barınacak bir yer arar ve işçilerin kaldığı pansiyonlara yerleşir. Bu işçi pansiyonları nasıl bir yer biraz değinelim. Kimileri küçük barakalardan oluşur ve işçilere aylık olarak kiralanır. Küçük yerlerde insanlar balık istifi gibi bir birinin dibinde yatıp kalkar. Temiz bir ev ortamı mı? Nerdeee. Sıcak yemek yok. Çarşaf 1-2 hafta yerine ayda ya da 2 ayda bir değiştirilir. Ama pansiyoncular tarafından parası tam alınır.

Sıra geldi iş bulup çalışmaya...

İşçilerin toplandığı belli yerler vardır. Günlere gidilir ve orda iş aranır.

Bulunamazsa inşaatlar dolaşılır ve işçi istenip istenmediği sorulur. Ee adam ne yapsın. Aç ve işsiz kaldığı Türkiye'den gelmiş. Oturup iş teklifinin gelmesini mi beklesin? Tabii ki hayır. Pansiyondaki arkadaşların bulduğu gibi bir şekilde iş bulunur ve çalışmaya başlanır. Bir Kıbrıslı Türk bir günde ne alırsa Türkiye'den gelen kişi onun yarısını alır. Aslında almaz. Onun hakkı olarak patronları tarafından yarı ücret verilir. Ucuz işçi olarak çalıştırılır.

Şimdi tüm bunları gözünüzün önüne getirin ve düşünmeye başlayın. İNSAN. evet düşündüğünüz ve bahsi edilen bir insandır... Türkiye'de devletin ve zenginler sınıfının uyguladığı baskılar sonucunda işsiz kalmış. Zorla göçe yollanmış. Kıbrıs'ın kuzeyine gelmiş bir insan ve gelirken düşündüğünün tam aksine Türkiye'yi aratmayacak bir uygulama bulmuş.

Çalışan ama yine zorlukla geçinen biri ve kaldığı yer tam anlamı ile yaşam koşullarının zorlanması ile kalınacak bir

yer, hem de parası ödenerek kalınan bir yer. İş koşulları en ağır cinsinden, sosyal haklar hiç yok. Patronun çıkarılması gereken sigorta yok. İşten patronun keyfi bir şekilde işçiyi atması olağan bir durum. Ücret ancak kendi geçimini sağlayacak kadar. Fazladan bir pantolon almaya kalksan 3 gün aç kalırsın. Tüm bunlar o çalışmak için gelen işçinin suçu mu? HAYIR.

Tüm bunların bir nedeni var. Her defasında daha fazla kazanmak isteyen zenginler sınıfı yani patronlar ve işbirlikçileri. Düzen onların düzeni.

İşçileri emekçileri istedikleri gibi kullanıp atacaklarını sanıyorlar. Ama bir gün işçinin nasırlı yumruğu o asalak beyinlerinin tam ortasına inecek ve artık ondan sonra patronların, zenginlerin veya oturduğu yerden ahkam kesenlerin değil işçilerin, bizim sözümüz geçecek. İktidar bizim olacak

İNANAN VE MÜCADELE EDEN BAŞARIR. YETER Kİ HANGİ YOLU İZLEYECEĞİMİZİ BİLELİM...

BİR SORU VE YANITI

Ali Meydan

Akşam üstü, yemeğin de verdiği ağırlıkla arabada 4 yoldaş ilerliyoruz.

Yolumuz fazla uzun değil ama yol yapım çalışmalarından dolayı saçma sapan yerlere sapıyor, söve söve ana yola çıkmaya çalışıyoruz.

Sıcak bir yandan, yorgunluk diğer yandan, en sonunda kan ter içinde ana yolu buluyoruz.

Bir süre yola devam ettikten sonra bir elinde kırmızı küçük bir bayrak, diğer elinde telsizle bir yol işçisi karşımızda duruyor ve bize nereden gideceğimizi işaret etmeye başlıyor.

Yol sormak bahanesiyle işçinin yanında duruyoruz, işçiyi kısa bir sohbete koyuluyoruz.

Ne kadar ücret aldığını, çok çalıştığını, işinden memnun olup olmadığını kısacık bir sürede konuşurken lafi bir yoldaş sendikaya getiriyor ve soruyor;

"Sendikalı mısın gardaş?"

İşçi arkadaş önce anlamsız gözlerle bizlere bakıyor.

Durumu anlayıp sorumuzu yineliyoruz;

"Gardaş sen sendikalı mısın?"

İşçi arkadaşımız yanıt veriyor;

"Yok, ben aslen Mardinliyim"

Bu olay bir fıkra, bir film den kesit vb. bir şey değil.

Bizzat yaşanmış bir olay...

Bu yazıyı okuyan bazı arkadaşların şimdi kahvelerini höpürdetip "Ya,

gördünüz mü, işte sizin işçi işçi diye peşinden dolaştıklarınız, devrim yapacak olanlar bunlardır. Alın işte bu cahillerden, daha sendikadan bile haberi olmayanlardan hayır gelmez" diyip, kimalı ofislerindeki rahat koltuklarına oturup o akşam nerede keyif çatacağını hesapladıklarını görür gibi oluyoruz.

Gerçeklerden hiçbir zaman korkmamak gereklidir.

Ne kadar acımasız, kötü vs. olursa olsun, gerçekler bizlere ışık tutmaktadır.

Bu yaşanan olay da bir gerçekliktir.

Böylesi bir durumda üzerimize düşen görev, bu kötü, olumsuz gerçekliğin nasıl olumlu bir gerçekliğe dönüştürülebileceğine kafa yormak ve pratiğe geçmektir.

Kapitalizm şartlarında sabahtan akşama kadar köle gibi çalışan bir işçi, elinde buzlu bir viski ile evindeki bilgisayarının başına geçip de internetten dünyayı takip edemez.

Haydi hedefi küçütelim; kapitalizm şartlarında sabahtan akşama kadar köle gibi çalışan bir işçi, evine geldiğinde Marks'ın "Kapital"ini alıp da o kitabı didik edemez.

Haydi hedefi daha da küçütelim; kapitalizm şartlarında sabahtan akşama kadar köle gibi çalışan bir işçi, günlük gazeteleri bile doğru düzgün takip edemez.

Neden?

Çünkü, işçileri küçümseyen o pek bilgili bayların aksine bir işçinin bunları yapacak ne zamanı vardır ne dinlenmiş, yorgun olmayan bir vücudu ne de geçim sıkıntılarının dolayı devamlı meşgul olmayan bir beyni.

Bir insanın bilgilenebilmesi için öncelikle kafasının ve bedeninin dinlenmiş olması gereklidir.

Ama sabahtan akşama kadar çalışıp da eve yorgun argın gelen bir işçinin aklına ilk gelen şey, yemek yiyip biraz oturup uyumak olacaktır.

Bu dediklerimizi yapabilmesi için ayrıca mesela bilgisayar alabilecek, aldığı bilgisayara internet bağlabilecek, kitap alabilecek parasının da olması gereklidir.

Bir adam geçim derdiyle, ailesine bakmakla uğraşırken bilgisayara, internete, kitaba para veremez.

(Bunun istisnaları da vardır elbette)

İşçiyi bilmeyen, işçileri bilgisizlik konusunda böyle kolayca suçlayabilirken, o kişi bir gün inşaatta çalışsa fikri değişir mi bilemeyiz.

O yüzden yaşadığımız olayda suçlu olan, sendikanın ne olduğunu bilmeyen işçi arkadaşımız değildir.

Bu ve benzeri durumlarda suçlu olanlar, o işçilere (elbetteki gücü oranında) bilinç götürmeyenlerdir.

Suç, o işçilerle ilişki kurmayıp onları kendi hallerine bırakanlarındandır.

Suç, aynı zamanda ve tersi olarak da o işçileri gece gündüz kan ter içinde çalıştırıp da yaşamını sadece yemek-

uyumak-ışe gitmek üçgeninde sınırlayanların, onlara insan gibi yaşamayı yasak edenlerin ve onların sırtından trilyonlar kazananlarındandır, kapitalist sistemidir.

Bu anlamda aslında kendimizin de özelleştirisini vermiş bulunuyoruz.

Elbette, gücü kısıtlı, çok genç bir örgütlenme, adanın her tarafındaki işçilerle ilgilenme, onlarla bağlar kurma imkanını kısa bir sürede elde edemeyecektir, bunu başaramayacaktır.

Bu yazı, bizlere işçilerin durumları hakkında küçük bir bilgi verme amaçlıdır.

Bu yazı aynı zamanda da işçilerin bu durumlarından "işçilerden hayır gelmez, cahildirler" sonucunu çıkartıp, işçilerin bilinçlenmesi için çalışanlara köstek olanlara, işçi sınıfı mücadelesine zarar verip patronların yanında "sol" adına saf tutanlara, dünyayı yaratan, üreten, şekil veren ve yeni dünyanın kurucuları olacak olan işçilerin bu durumda olmasının nedenlerini de açıklamak amaçlıdır.

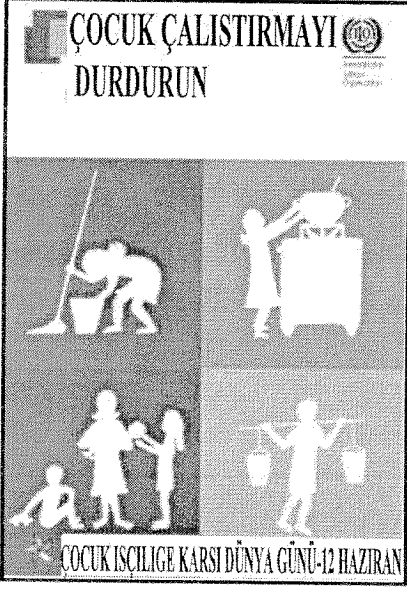
Bizler, işçilerin bilinçlenmesi, örgütlenmesi ve yepyeni bir ülke ve dünya yaratması için elimizden gelen herşeyi yapmakta bir an bile tereddüt etmeyeceğiz.

İşçi sınıfına olan güvenimiz tamdır.

Diğer sollar gibi işçileri küçümsemek gibi konumlanışları da acımasızca teşhir etmek görevimizdir.

İşçi sınıfına doğruyu, dostu düşmanı göstermek görevimizdir.

Sorular ve yanıtları ne olursa olsun...

Çocuklar birçok işlerde büyüklerin yerine çalıştırılmaktadırlar. Uluslararası İşçi Örgütü (ILO)'nun verdiği rapora göre milyonlarca çocuk evlerinin dışında çeşitli işlerde sömürülmekte. Bu işler su taşıma, kendilerinden büyüklere bakma, bahçe veya ev işlerine bakma gibi işlerden tutun da tehlikeli işler de olabilmektedir.

Çocuk İşçiler

Bir çok Uzakdoğu ülkelerinde, Hindistan, Pakistan vb, ucuz işgücü olarak sömürülmelerinin yanında kız çocuklar, 11 yaşın altındakiler de dahil fuhuşta kullanılmaktadırlar. Alınip satılmaktadırlar.

Gene ILO'nun Çocuk İşletmesinde Gerçekler adı altında hazırlanan raporuna bakarsak:

- 246 milyon Çocuk çalıştırılmaktadır.
- Bunların 73 milyonu 10 yaşından küçük
- Her ülke çocuk çalıştırmaktadır. 2.5 milyonu gelişmiş ülkelere dır.
- Her yıl 22bin çocuk işle ilgili kazalarda ölüyor.
- 14 yaş ve altında çalıştırılan çocukların 127 milyonu Asya Pasifik bölgesindedir.
- Afrika'da, Sahara Çölü altındaki bölgede, en çok çocuk

sömürüsü, dünyada çalışan çocukların üçte birine yakın bir kısmı, yani 48 milyon çocuk çalışmaktadır.

• Çocuk sömürüsü daha çok formal olmayan işlerde; %70 tarımda, %8 manifaktürde, %8 toptan ve perakende satış yerlerinde, lokantalarda ve otellerde, %7si şahsi ve küçük işletmelerde vs...

12 Haziran 2004'te üçüncüsü gerçekleştirilen Çocuk Çalıştırmaya Karşı Dünya Günü'nde bu konu sadece bir raporla hatırlanmakta ve hatırlanmaktadır.

ILO'nun bu raporuna yanıt vermek yerine duymazlıkla davranan "çocuk seven" "demokrasi" havarileri bu çocukların üretimden çıkarılması durumunda masrafların artacağı gerçeğinden hareketle duyarsız kalmayı yeğliyorlar.

Nazlıca

Nazlı Şahin

GERÇEK BARIŞ BİLİNCİ

İnsanlarımız hakikaten balık hafızasına sahip olmaya başladı son zamanlarda. Bize verilen sözleri çok çabuk unutturmaya çalışanların ekmeğine yağ sürecektir unutuluyoruz.

"Barış ve kardeşlik için, kurtuluşumuz için, insanca yaşayabilmek için bizi seçin." diyenlerin, bu gün karşı tarafta yaşayan halkı suçlayan beyanatlar vermelerini, işlerine geldiğinde (mesela ticari anlamda) canım, cicim demeye başladıklarını görüyoruz. Yani, halklar için değişen bir şey yok...Zaten değişimi, kendilerini emperyalistlere satmış olanlardan beklemek de doğru değildir.

Gerçekte, barış ve insanca yaşamayı isteyen, meydanları dolduran o yığınlar şimdi nerede? Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum halkına yaşatılan bunca rezillik için, neden meydanlara çıkıp hesap sormuyorlar bu rezillerden?

Bana göre nedeni; aslında işin özü, sanırım, yaşamın anlamını kavramakta.

Tarihsel süreci içinde insanın gelip durduğu yerde, yaşamakta olduğu bireysel ve toplumsal karmaşa ya da kaos, onun üretmiş olduğu tüm düşünsel, öğretisel, kültürel ve teknik değerlerle birlikte, insanın kendi kendisini de yeniden gözden geçirip incelemesini gerekli kılmaktadır. (Bunun adına, politik bilinç devrimi denilebilir.) Yani, bu gün dünyada yaşayan her insan ve her toplum birbirleriyle, ülkeleriyle ve diğer ülkelerle ve yaşamla olan ilişkilerini devrimci, diyalektik bir öz ile yeniden gözden geçirip, incelemeye yükümlüdür.

Bunu başaramayan insan ve toplumlar özlerini tüketmeye yargılırlar.

Bu tüketilmeyi yaşamamak ise, yaşatılanları unutmamaya ve yaşadıklarımızı nasıl gördüğümüze bağlıdır

Yaşamın özü, değişimin özünü kavramakla yakalanır. Bu nedenle tarihsel süreçle birlikte tüm değerler (bilimsel, estetiksel, öğretisel, teknolojik) insanın insanı anlamasında, insanın insana ulaşmasında en gerçekçi, en etkin araçlardır.

İnsan kendini sürekli bilgilendirip besliyor ve özeleştiriyeye tabi tutabiliyorsa, bu onun için ilerlemedir.

Emeğin devrimci gücünün ivmesiyle, geleceğin barışını, insana yakışır yaşamını, politik bilincin doğru algılanması gerçekleştirecektir.

Eğer toplumsal olaylar unutulur ya da neme-lazımcılık gelişirse, milliyetçilik ve fanatizm denilen kaostan kurtulmak mümkün olmayacaktır.

Yıllardır halkları birbirine düşman etmek için fanatizmi kullanan emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi, halklara gerçek barışı asla getirmezler.

Bu gün; Irak, Filistin, Afganistan, Afrika ve BOP ile birlikte gelecek olan diğerleri, dün; Hiroşima, Kore, Vietnam ve diğerleri.

Hatırlayalım tüm bunları, beklemeyelim bunları yaratanlardan ve işbirlikçilerinden barış ve kardeşliği.

Yaşamın özünü anlayıp, barış ve insanca yaşam için, sosyalizm için mücadelede edelim.

Devrimci bir öz içinde yaşamam, nefes alıp vermek mümkün olduğu sürece, insana barışa ve sosyalist devrime giden yolu izleyeceğiz.

Anti emperyalist Birleşik bir Kıbrıs'ta kutlayabilmek dileğiyle, 1 Eylül Dünya Barış Günü, dünya halklarına kutlu olsun...

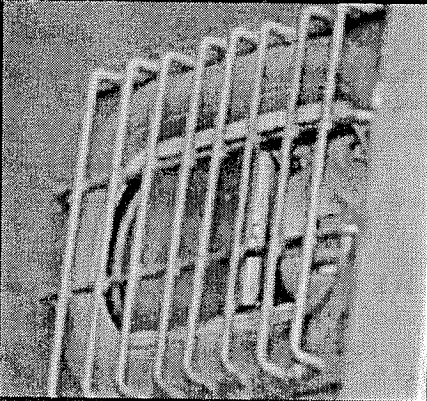
F tipi yetmedi şimdide L tipi

Devrimci tutsaklara nasıl işkence yapacağını şaşırarak TC yetkilileri, tecrit hücreleri olan F tipi cezaevlerinden sonra şimdide L tipi cezaevleri inşa etmeye çalışıyor.

L tipi cezaevleri tek ve 3 kişilik koşullardan ve yerin altında oluşması öngörülmüyor. Bu cezaevlerinde "mahkum emeği" kullanılacak. Havalandırma ise alttan koşullara metal borularla sağlanacak. Tuvalet ve mutfak da bulunacak. İddia edilen bu koşullar 3-4 metre yükseklikte olacak. Yüksekliği de bir insan boyunun altında ölçülerde olacak. Ses geçirmeyecek olan bu koşullarda kalan mahkumlar birbirlerini kesinlikle duymayacak ve çalıştırılacaklar. İlk etapta İstanbul ve Silivri'de inşa edilecek L tipi koşullar için Eylül ayında ihaleye çıkılıyor.

Amerika'da ve AB'de kaldırılmıştı "Yüksek güvenlikli" olarak nitelendirilen bu cezaevleri ilk olarak 1778'de ABD'de, 1800'lü yıllara doğru ise Almanya, Fransa ve İngiltere'de yapılmıştı. Ancak artan tepkiler nedeniyle, kısa sürede bu uygulama terk edilmişti.

"Avrupa Birliği yolunda emin adımlarla ilerlendiği" propagandası yapan AKP Hükümeti, bu ülkeler tarafından 100 yıl önce terk edilen bir uygulamayı tüm tepkilere rağmen yaşama geçirmekte ısrar ediyor. Adalet Bakanlığı, mahkum emeğinin sömürülmesine araç olacak ve tecrit koşullarını ağırlaştıracak olan bu cezaevlerine gerekçe olarak ise, "öldürme, yaralama, isyan, rehin alma, koşullar, uyuşturucu ticareti, kumar oynatma ile tutuklu ve hükümlülerin birbirlerine karşı her türlü fiziksel ve manevi baskı olaylarının önlenememesi" gerekçe gösteriyor.

Özkök, Kıbrıs'la Afganistan'ı ayırmadı

TC Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, Genelkurmay Karargahı'nda düzenlenen törende yaptığı konuşmada, Kıbrıs'a ve Afganistan'a asker göndermekten aynı cümle içinde övgüyle söz etti.

Özkök, törende yaptığı konuşmada değişimle, teknolojik gelişmenin ve tehdit ortamındaki farklılaşmanın askeri düşünce siste-

mi, harp, silah ve araçları üzerindeki etkisini sorguladıklarını belirterek, bu değişimin Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK)'nin sahip olduğu değerlerden, düşüncelerine yön veren Atatürk ilke ve devrimlerinden ve Cumhuriyet'in temel değerlerinden herhangi bir sapmayı ifade etmediğini belirtti.

Konuşmasında ne ilericiliğin, ne milliyetçiliğin ve ne de dini inançların belli kişilerin tekelinde olmadığını bunları belli kişilerin, belli felsefi görüşlerin tekelinde gösterme çabaları içinde olduğunu bunun da Türkiye'yi ve Türkleri bölme amacıyla olanlara hizmet etmekten başka bir şey olmadığını vurguladı.

"Hepimiz Atatürkçü birer TSK mensubu olarak milliyetçi, ilerci ve manevi değerlere sahip kişileriz." ifadelerini kullanan Özkök, Kıbrıs hareketi ile ABD'nin işgalindeki Afganistan'a asker göndermeyi aynı cümle içinde değerlendirerek şöyle dedi: "TSK; tarihinde ilk kez, 1974'te deniz aşırı bir hareketle şanlı Kıbrıs Barış Harekatını gerçekleştirmiş, daha sonra yaklaşık 1400 kişilik bir birliği Afganistan gibi uzak bir ülkeye intikal ettirerek, kendi olanak ve yetenekleriyle gerekli komuta-kontrol ve lojistik destek tesislerini kurmuş ve Afganistan Uluslararası Güvenlik Yardım Kuvveti'nin liderliği görevini başarıyla yerine getirmiştir" dedi.

Parka

Ziya Çelik

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ(YMÜŞ)

Tüm dünyada ve Adamız'da da kutlanacak olan 1 Eylül Dünya Barış Günü geldi çatı.

Bu 1 Eylül'ü yine buruk kutlayacağız. Neden buruk?

Her şey çok mu kötü? Yolunda gitmeyen şeyler mi var? Yoksa biz çok mu duygusal olduk şu günlerde?

Ya da olanları çok mu abartıyoruz?

Dünya geneline bir bakalım... Ne görüyoruz?

Görmek istediklerimiz ve bize göstermek istedikleri "Televole"lerde sunulan plajlardaki kızlar bu yazıyı hiç okumayın, gazeteyi de okumayın...

Dikkatli gözler, bizlere sunulanların ardındakileri de fark edeceklerdir.

Dünya kan revan içinde...

Irak'ın çölleri artık çöl değil, kan denizi olmuş...

Latin Amerika'da bildiğimiz ve bir o kadar da bilmediğimiz bir ton operasyon, katliam birbirini kovalıyor...

Rusya kaynıyor, Çeçenistan'dan sonra şimdi de Gürcistan Rusya ile savaşa hazırlanıyor...

Dünyada oluk oluk kan akıyor...

Hem de çıkarları için işçileri, köylüleri birbirine kırdıran emperyalist burjuvazi yüzünden...

Dönelim bizim memleketeye...

Eylemler, hem de devasa eylemler, barış ateşleri, kavgalar, tutuklamalar, meydanlara konan bombalar...

Hiçbirini unutmadık bunların...

Nedendi tüm bu mücadele?

Annan Planı'nı elde etmek için...

Burjuva-emperyalist bir reformasyon için...

Ancak 1 Eylül Dünya Barış Günü'nü hala daha birleşmemiş, ateşkes halinde ki bir adada kutlamak zorunda kalıyoruz, sak,

Suçun büyüğü bizde canım kardeşim.

Biz ne yazık ki eylemlerimizi,

örgütlenmemizi sadece Kuzey ile sınırlı tuttuk, "anavatan"larıyla al gülüm ver

gölüm politikasını halktan gizleyenler

böyle olmasını istedi, ahaliyi kandırdılar.

Referandum sadece Kuzey'de yapıyor sandık, sandırdılar.

Güney'le birlikte, tüm ada çapında

örgütlenilmezse, tek çatı altında bir-

leşilmezse, mücadele tüm adaya yayıl-

mazsa bu plan bile elde edilemez diyen-

lere kulak dahi asmadık, astırmadılar.

Ne de olsa bizlerin "önderi" olan CTP

vb. vardı başta ve her şeyin en iyisini o

bilirdi.

Zamanında "Bu Memleket Bizim

Platformu kurulmalıdır" önerimize gülen

ama sonradan dediğimize gelenler, "Tüm adada BMBP oluşturulmalıdır" önerimize de hayalci diyerek gülüp geçtiler.

Eğer şu anda burjuva-emperyalist bir anlaşmada (Annan Planı'nda) samimi iseler bu önerimizi tekrardan gözden geçirmek ve bunu pratiğe geçirmek durumundalar, durumundayız.

Bu ise işin sadece bir boyutu...

Bunlar; Annan Planı gibi bir planın elde edilebilmesi ve 1 Eylül'lerde onca mücadeleden (bir bacağı topal da olsa) TC'nin ve prenslerinin değil halkın zaferle çıkması için naçizane öneriler...

İşin bir de başka bir yönü var;

Adanın tarihini, dünyanın yakın tarihini

incelediğimizde, emperyalizmden kurtul-

madıkça gerçek bir barışın da elde

edilemediğini fark etmemiz kaçınıl-

mazdır.

Bizler haksız savaşa karşı kötü de

olsa barışı tercih edenler olarak, esas

hedefi söylemekten de geri durmaya-

cağız.

O da, bu ada üzerindeki gerici tüm

anavatanların, İngiliz üslerinin adadan

atılması ve bağımsızlık ile gerçek barışa

ulaşılmasıdır.

Bizlere savaş, kan, ölüm, gözyaşı

getirenlerin bizlere verebilecekleri

dürüst, kalıcı ve şerefli bir barışları da yoktur.

Bu iki yönü (burjuva da olsa bir anlaşmayı elde etmenin yolları ve gerçek barışın nasıl geleceği) unutmadan yola devam etmek gerekiyor.

1 Eylül'ün hakkı ancak ve ancak böyle verilebilir diye düşünüyorum.

Bir yandan dünyayı ve şimdilerde adaya barış getirmeye çalışır gibi görünse de bir zamanlar adamızı da kana bulayan emperyalizmi, ona karşı tüm halkın birleşik bir mücadelesini unutmadan,

Diğer yandan da tüm adada ortak bir amaç etrafında örgütlenilip, kendi isteklerimiz doğrultusunda harekete geçme gerekliliğini her an hatırlayarak harekete geçmeliyiz.

Umarım bu 1 Eylül'de konuşma kürsülerinden dünyayı kana bulayan örgütlerden birisi olan BM'ye ve onun sekreterine övgüler düzülmez.

1 Eylül'lerin hakkı halkın birleşik cephesiyle verilebilir.

Kuru sloganlara kanmayalım...

Artık harekete geçelim...

Köylülerin isyanı

dövizle topraklarını ellerinden alan ağalara öfkelerini haykırdılar.

Sinanlıların bildirdiğine göre Reşit Sinan isimli kişi köyde kayıtlı 40bin dönüm arazinin 32binini yalancı şahitler göstererek üzerine geçirdi. Sinanlılar ayrıca 150 haneli köyün 17 hanesini gene hile yolu ile ağaların kendi üzerlerine geçirdiklerini ve toprakları geri alana kadar mücadele edeceklerini söylediler.

Bu Açıklamanın ardından köylüler, Reşit Sinan'ın evinin önüne siyah çelenk bırakarak

ağaları protesto etti. Zekiye Dicle adlı bir kadın ise, Kürtçe yaptığı konuşmasında 11 oğlunun ağa tarafından elleri bağlı halde karda bekletildiğini ve köyden kovulduğunu anlattı. Dicle "Bu zulmü istemiyoruz.

Ağanın çocuklarımıza yaptıkları yeter artık. Başbakanın sorunumuzu çözmesini istiyoruz, o çözmezse biz çözeceğiz." dedi.

Ahmet Güneş adlı köylü de, babası Burhan Güneş'in fotoğrafını göstererek babasının 1977 yılında ağaya itaat etmediği için öldürüldüğünü iddia etti.

Türkiye'nin Güneydoğu ili Diyarbakır'a bağlı Sinanlı köylüleri 90 yıldır ağa zulmünde yaşadıklarını belirterek "artık yeter" diyerek eylem yaptılar.

Köy yolunda yürüyüş gerçekleştiren yüzlerce Sinanlı "Ağa zulmüne hayır", "Topraklar bizimdir bizim kalacak", "Ağaya hayır" sloganları attılar. "Sayın Başbakanımız, 32 bin dönüm arazimizi işgalciden geri istiyoruz", "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" yazılı iki pankart taşıyan Sinanlılar hazırladıkları onlarca

Türkiye'de Köy Boşaltmaları

Basına yansıyan haberlere göre Güneydoğu'da jandarmalar yeniden köy boşaltma hareketlerine giriştiler. Şırnak'ın Beytüşşebab ilçesine bağlı Ilıcak (Germav) köyünün jandarma tarafından boşaltıldığı haberleri basına yansıdı. Türkiye İnsan Hakları derneği (İHD) Genel Başkan yardımcısı Yalçın Dağ ve Bölge Temsilcisi Mehdi Perinçek halen çadırlarda yaşayan Ilıcak köylülerini ziyaret ettiler. İHD ile

görüşen köylüler köyü asker zoru ile terk etmek zorunda kaldıklarını bildirdiler. Konu ile ilgili açıklama yapan Beytüşşebab Kaymakamı ise köylülerin kendi rızaları ile köyü terk ettiklerini iddia etti. Köylülerine geri dönmek için askerler tarafından tehdit edildiğini söyleyen köylüler çaresizlik içerisinde ve çok kötü sağlık koşulları altında çadırlarda yaşamaya terk edildiler.

bandonuz serçelerimi ürkütüyor 73

Aydın Adamoğlu

bugün Pazar

güneşli bir kış sabahı

akşam yağmur yağmış

duvar dibinde gazete okuyorum

bizim gazeteyi.

eskiden böyle yazamazdı aydınlar

böyle gazete yoktu.

kendimi çok şanslı sayıyorum.

düşman, emekçiden korkuyor artık. Bıraktı.

saflar sıklaştı ya

korku ile yaşamak zor olsa gerek

sapla samanı ayırmak niyetleri

kuzey rüzgarı bekliyorlar

biliyorum.

bugün Pazar

güneşli bir kış sabahı, gazetemi okuyorum.

100 yerde kendimi görüyorum içinde

neler yapacağım yazılı

neler yapmayacağım devrimde

akşam yağmur yağmış uyandırmadan beni

bir tüy hafifliğinde

sessiz mangalar gibi geçen harflerin

ıslak parkalarından anlıyorum.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Irak'taki İşkencelerde Amerikan Doktorlarının Rolü

Irak'taki işkencelerle ilgili araştırmalar sonucunda Abu Garib hapishanesinde yapılan işkencelerde Amerikan doktorlarının da rolü olduğu ortaya çıktı. New Scientist dergisinde yayınlanan Irakla ilgili bir haberde Amerikan doktorların işkencecilerle işbirliği yaptığı, ve işkencede öldürülen mahkumların ölüm nedenlerini örtmeye çalıştıklarını yazdı. İşkence sırasında kendinden geçen mahkumlar Amerikalı doktorlar tarafından tekrardan kendine getirildiği ve doktorların bu mahkumları tekrar işkencecilerin eline terk ettiği bildirildi.

Bir başka durumda da işkencede ölen mahkumun cesedine ameliyat masasında ölmüş intibasını veren durumların Amerikalı doktorlar tarafından yaratıldığı

yazıldı. Doktorların yaptıkları sadece bunlarla bitmiyor. Kasım 2003 yılında işkence başına poşet giydirilerek öldürülen mahkumların ölüm nedenini "doğal nedenler" olarak göstermeleri işin boyutunu berrak bir şekilde sergiliyor.

Tıpkı Nazi doktorları gibi Amerikalı doktorlar da hipokrat yeminlerini ayaklar altına alarak işkenceci oldular. ABD emperyalist basını Nazi doktorlarının esirlere karşı bu girişimlerini insanlık düşmanı suç olarak ilan ederken kendi doktorlarının bu insanlık dışı davranışlarını örtbas etmeye çalışıyor. 1975 Dünya Tıp Birliği açıklamasında doktorların işkencecilerle herhangi bir şekilde işbirliği yapmasını yasaklıyor. Bu açıklama Cenevre Konvansiyonu ile bütünleştirilerek devreye konmuştu.

BA'den "Öneri", Sendika Ağa'larından "Kabul"

Geçtiğimiz haftalarda British Airways çalışanları bir günlük grev kararını onaylamışlardı. Yapılan açıklamaya göre de ücretlerde anlaşmaya gidilmediği takdirde Ağustos ayı hafta sonu tatili döneminde bir tam günlük grev kararı alınmıştı. Grev günü tam belli olmamakla beraber 27, 28, 29 veya 30 Ağustos günlerinden birinde olacaktı.

Londra'nın en yoğun hava alanı olan Heathrow ve Gatwick'deki 3,000 çalışanın olumlu oylarıyla alınan grev kararını İngiltere'nin en büyük sendikası olan TGWU'nun da desteklemesi durumunda toplam altı hava alanında grevden etkileneceği bildiriliyordu. TGWU'nun açıklamasına göre BA'nin karı artarken işçi ücretlerinde düşüş görülmektedir. "İşçiler bu durumu kabul ettikleri oranda da ücretlerin düşmesi devam edecektir" denmektedir. Alanlarda valiz taşıyıcılarının senelik 14bin, yolcu işlemleri yapan çalışanlarına çoğunun kadın olduğu ve 2bin ile 3bin sterlin daha az ücret aldığı bildirilmektedir.

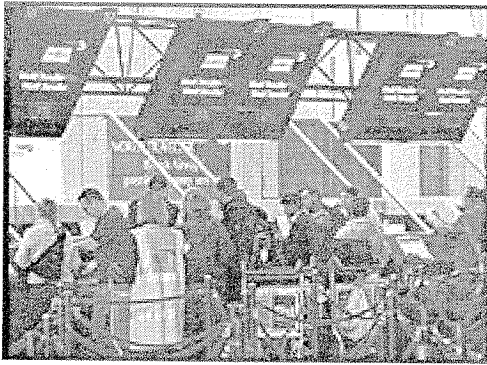
Başlangıçta işveren işçilere üç yıl süre içerisinde %8.5 artış teklifinde bulunmuş ve işçiler sendikalarıyla beraber bu teklifi reddederek aynı süre içerisinde %10.5 artış talebinde bulunmuşlardı.

İşçilerin greve gitme günü kapıya dayandığında işverenin milyonlarca sterlinlik zararı burjuva basın

tarafından açıklandı. Geçen yılki grevde aynı işveren 40 milyon sterlin zarara uğramıştı. Bu yılda işçilerin kararlılığını gören işveren sendika ağalarıyla kapılar ardında gizli anlaşmalar yaparak bu grevi durdurmayı başardılar.

Sendika ağaları grev nedeni olan %10.5 talep yerine işverenin üç yılda %8.5 artışını kabul ettiler. Bununla da kalmayarak işçilerin özlük hakkı olan yıllık hastalık izinlerini 17 günden 10 güne indirilmesini kabul ettiler.

Sendika ağaları işçilere bu anlaşmayı satmak için işverenin işçilere iki yıl boyunca üçer bin sterlin prim vereceklerini açıkladılar. Ancak bu primin işçilerin on günlük hastalık izinlerini aşması durumunda verileceği dikkati çekiyor. Çalışanların büyük çoğunluğunun kadın olduğu dikkate alındığında ve bunların brüt maaşlarının yıllık 11bin sterlin olduğu dikkate alındığında bu primlerin büyük çoğunluğunun ödenmeyeceği aşikardır. Şöyle ki bayanların ayın belli günlerinde çalışamayacak durumda oldukları gerçeği düşünüldüğünde sendika ağalarının BA'den çalışanların lehine hiçbir şey elde etmediği ortaya çıkmaktadır. Tam tersine hem BA'nin ilk önerisi olan artışı kabul ettiler hem de çalışanların yıllık 7 gününü de havaya uçurdular.

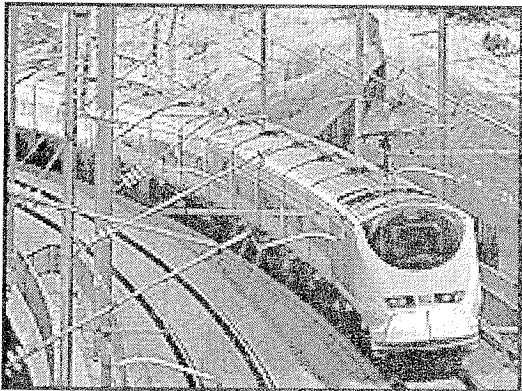

Eurostar İşçileri Greve Gidiyor mu?

Fransa ile İngiltere arası Manş denizini aşmada kullanılan tünel demiryolu çalışanları ücret artışı için greve gidiyor. İşveren Eurostar

şirketi ile görüşme talep eden işçi sendikası RMT işverenin duyarsızlığı karşısında işçilere greve gitmek için çağrıda bulundu. İşçiler bu çağrıya olumlu cevap vererek 28 Ağustos'ta greve gitme kararı aldılar. Bu kararın ardından işçi sendikası RMT işvereni tekrar görüşmeye çağırdı. İşçilerin yıllık maaşlarının skandal seviyede düşük olduğunu vurgulayan sendika başkanı

Londra ve Kent bölgesinde çalışan işçilerin maaşları arasında da büyük bir fark olduğunu vurguladı.

Londra'da çalışanlar Kent bölgesinde çalışanlardan yılda 4bin sterlin daha fazla maaş almaktadırlar.

Oysa bu iki bölge arasında yaşam şartları ve pahalılık aynıdır. İşveren bu durumu dikkate almayarak Kent bölgesinde yaşayan işçilere artış vermeyi reddediyor. 28 Ağustos İngiltere'de tatil günü olması nedeniyle Eurostar'ın o gün yapılacak grevle büyük kayıplara uğrayacağı düşünüldüğünde o güne kadar grev kararının uygulama aşamasına geçilmesine izin verilip verilmeyeceği bilinmemektedir. İşveren ile RMT'nin masaya oturması da gündeme gelebilir.

Dünya'nın Bütün Altınları Nerede?

Dünya'da üretilen ve devletlerin hazine altınları olarak bilinen altınların o devletlerde tutulmadığını biliyor muydunuz? Devletler para basarlarken bu hazine altınları dikkate alınarak yapılmakta ve aşırı para basma da beraberinde fiyat artışlarını getirerek enflasyonu yaratmaktadır. New York Federal Rezerv Bank dünyanın bir çok altınını muhafaza etmektedir. Kendi oluşturdukları kasalar içerisinde 6 kat yer altında tutulan altının değerinin doksan milyar dolar civarında olduğu bildiriliyor. Bu da dünyada mevcut resmen açıklanmış altın rezervlerinin % 25'ine tekabül ediyor. ABD emperyalistleri buralarda altınlarını bulunduran yabancı devletleri bu altınlar sayesinde de sıkı bir kontrol altında tutabiliyor. 1979 yılında İran'da Şah'ın devrilmesinden sonra İran'ın Amerika'da tutulan altın rezervleri üzerinden işlem yapılmasını dondurması İran ekonomisini o dönemde çok büyük sıkıntılara sokmuştu. Dönemin İran Hükümeti ABD elçiliği çalışanlarını altınlarına karşı rehin almıştı. Tüm bunlara rağmen ABD emperyalistleri almış oldukları kararı geri çekmemişler ve rehinelerde aylarca kendi hükümetleri tarafından ölüme terk edilmişlerdi. Daha sonra Regn Başkanlığı döneminde İran ile pazarlık yapılarak rehineler serbest bırakılmış İran da altınlarına kavuşmuştu! Teröristlerle pazarlık yapmayız diyenlerin diğer yandan altınlarla nasıl ticaret yaptığını çok açık bir şekilde görebiliyoruz.

Otobüs Şoförlerinin Zaferi

Temmuz ayında süresiz greve giden South Yorkshire otobüs şoförleri 12 Ağustos'ta grevlerine son verdiler. Şoförler 3 haftalık grev süresince kararlılıklarının neticesinde işveren işçilerin taleplerini kabul etti. Bu çerçevede işçilerin çalışma saatlerinde iyileştirmeler de elde edildi. Sendika temsilcisi "bu anlaşma işçilerin büyük baskıları altında kararlılıklarını devam ettirmesi sayesinde kazanılmıştır" diyerek devamla "bu zafer sendikal dayanışmanın bir örneğidir" dedi.

KSG Sayı 126'da bu konu ile ilgili olarak verdiğimiz haberde işçilerin istekleri haftada 40 saatlik işgünü, barem artışlarının üç buçuk yıldan üç yıla indirilmesi ve vardiya usulü çalıştıklarından ek mesai almadıkları dikkate alınarak %4.5 artış talep ettiklerini yayınlamıştık.

Grev sona ermesiyle beraber açıklama yapan sendika branş temsilcisi bu zaferin üç haftalık grev süresince hiçbir işçinin grev kırıncılığı yapmaması, diğer sendikalardan aldıkları destek, yöre halkından gördükleri büyük destek, İngiltere ve Avrupa'nın bir çok yerinden gelen maddi destek sayesinde işverenin bu sürede 5 milyon sterlin zarara uğratılması neticesinde elde edildiğini söyledi.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...**Kulis**

Halil Yılmaz

SANATTA YENİLİK VE SANATSAL GELİŞME

Sanatta yeniliğin, gerçek yeniliğin ne olduğunu doğru olarak kavrayabilmemiz için, önce sanatta yenilik ile sanatsal gelişme, giderek, sanatsal gelişme ile toplumsal gelişme arasındaki ilişkiye bakmamız gerekir. Çünkü sanatsal gelişmenin olduğu kadar, toplumsal gelişmenin de en önemli etmenlerinden biri, eski ile yeni arasındaki mücadeledir. Sanatsal ve toplumsal gelişmenin itici gücü, eski ile yeni arasındaki mücadeleye dayanır. Tıpkı yeni üretim tarzı ve üretim ilişkilerinin eski üretim tarzı ve ilişkilerinin içinden doğması, onunla bir çatışmaya girmesi ve sonunda onu tarihte olumsuzlayarak aşması gibi, sanatta yeni de, eski olanın bağrında gelişerek onunla bir çatışma içine girer ve sonunda onu olumsuzlayarak aşar. Sanat tarihine bu açıdan baktığımızda göreceğiz ki, bütün bir sanatsal gelişme, yeni ile eski arasındaki mücadeleyle varlığını kazanmakta ve yerini öbürüne terk etmektedir. Sanatsal gelişme ile toplumsal gelişmenin bağıntısı içinde bunu şöyle örneklendirebiliriz: Nasıl Ortaçağ sosyo-ekonomik yapısı ve feodal üretim tarzı ile aşılarak geride bırakılmışsa, buna bağlı olarak feodal sanatsal kültür değerleri de Rönesans'ın yeni sanatsal kültür değerleri karşısında öylesine aşılarak geride bırakılmıştır.

Hiç kuşkusuz, toplumsal gelişme olduğu gibi, sanatsal gelişme de yalnız ilerlemeler değil, ama gerilemeler de görülür; çünkü, gelişme, çelişkili bir süreçtir. Eski ile yenin çelişmesini

içinde taşıdığı kadar, eskinin yeni ya da yenin eski üzerindeki baskısını da taşır. Eski ile yenin çatışması eskinin egemenliğiyle sürdüğünde sanatsal gelişme gerilemeye yönelir; ama, yeni, eskiye egemen olursa sanatsal gelişme ilerlemeye yönelir. Bu nedendir ki, sanatsal gelişme, mutlak bir süreci değil, ama, göreceli bir süreci kapsar. Bunun başlıca bir nedeni de, toplumsal gelişme ile sanatsal gelişme arasında doğrudan bir uygunluğun olmayışıdır.

Toplumlarda maddi üretimin gelişmesiyle manevi üretimin gelişmesi arasındaki bağıntı öylesine karmaşıktır ki, bilindiği gibi, "sanatın bazı en parlak dönemlerinin, ne toplumun genel gelişmesiyle, ne de toplumun adeta iskeletini oluşturan maddi temeli arasında bir uygunluk görülür." Ne var ki böyle bir olgu, belli dönemlerin sanatsal yaratımları ile o dönemlerin maddi üretimi arasındaki bağıntının varlığını ortadan kaldırmaz. Nitekim, örneğin, "kapitalist üretim tarzı, Ortaçağ'daki üretim tarzından başka bir manevi üretim şekline karşılık verir." Bir başka deyişle, kapitalist üretim tarzı içindeki toplumlarda sanat, bir önceki üretim tarzı içindeki toplumlardan farklı, daha yeni ve daha ileri sanatsal biçimlere yol açar. Görüldüğü gibi, sonunda, sanatsal yenilik ile toplumsal yenilik arasında bir bağıntı ortaya çıkmaktadır. Bu bağıntı, mutlak olmamakla birlikte, karşılıklı uygunluk içinde olabilir. Yukardaki "bazı parlak dönemler" deyiminden de anlaşılacağı

üzere, tarihte, sanatsal yaratımların ileri düzeyde oluşlarıyla birlikte, toplumsal maddi yapı ya da üretim düzeyinin de ileri olduğu dönemlere rastlanabilir (örneğin, Rönesans dönemi, hem toplumsal ilerleme ve gelişmeyi, hem de sanatsal ilerleme ve gelişmeyi, hatta yetkinliği birarada barındıran dönemlerdir).

Farklı maddi üretim tarzlarının farklı manevi üretim şekillerine yol açmasının asıl bir nedeni de, her tarihsel dönemin kendine özgü estetik idealleri oluşudur. Bu idealler kendi tikel özelliğiyle uygunluk gösteren, başka koşullar altında yinelenmesi olanaksız sanat yapıtlarının ortaya çıkmasına neden olur. Bunun içindir ki, her sanatsal yeniliğin ardında gerçekleştirilmiş, somuta dönüştürülmüş yeni bir estetik ideal yatar. Bu estetik ideal, toplumsal bir bilinç biçimi olarak sanatın ideolojik yönünü oluşturur. Eğer bu sanatsal-estetik ideal, toplumun gereksinimiyle uygunluk içindeyse, toplumsal gelişmenin gereksinimlerine karşılık veriyorsa, sanatta yenilik olarak kendini gerçekleştirir. Ne var ki, toplumsal gelişme içinde, eski sanatsal-estetik idealler ve kültürel değerler ile yeni estetik amaçlar, değerler ve idealler arasında bir çatışma vardır ve bu çatışma toplumlarda sanatsal gelişmenin itici gücünü oluşturur. Bu nedenle, gelişme içinde yer alan her gerçek yenilik, eskinin yaratıcı bir şekilde dönüşüme uğramasını; eski ise, kurulu değerlerin değişmeden sürmesini ister. Böylelikle, bir yanda

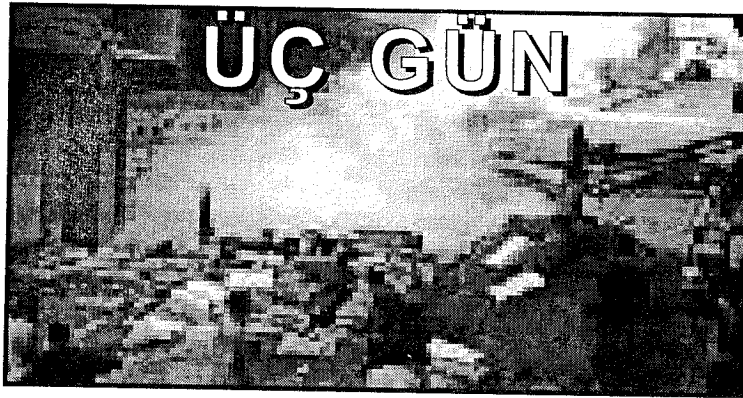
gelenekçi, gerici ve tutucu, öbür yanda yenilikçi, ilerici ve özgürlükçü görüş ve güçler arasında bir çatışma yer alır. Sanatta yenilikçi, ilerici düşünce ve değerlerin eski karşısında etkisini genişleterek egemenlik kazanması sonucu sanatsal gelişmede bir ilerleme görülür ki, bu ilerleme, yukarıda da açıklandığı gibi, üretim tarzına bağlı olarak toplumun gelişmesiyle, değil uygunluk, hatta tam bir çelişki içinde olabilir. (Örneğin, gerek 18. yüzyıl Almanya'sı; gerekse "toplumsal bilinçlenmenin, toplumsal gelişmeyi aştığı" 1960-1970'ler Türkiye'si, sanatsal gelişme ile toplumsal gelişmenin böylesine çelişki içinde olduğu dönemlerdir). Bu nedenle, geri ya da çarpık üretim tarzına dayalı toplumlarda ileri, gerçekten yeni sanatsal-estetik ideallere amaçlara ve onun anlatımı olan sanatsal yaratımlara rastlanabilmesi, sanatsal gelişme ile toplumsal gelişme arasındaki göreceli bağıntının doğal bir sonucudur.

O halde şunu söyleyebiliriz ki, sanatta yenilik, sanatsal gelişmeyi ileriye doğru götürecek ve toplumsal gelişme gereksinimlerine karşılık ve yön verecek şekilde, toplumdaki eski sanatsal-estetik ideal, değer ve amaçların karşısında yeni sanatsal-estetik ideal, değer ve amaçların gerçekleştirilmesine bağlıdır.

EDİNBURG FRİNGE FESTİVALİ BAŞLADI

Dünyanın en büyük tiyatro ve gösteri festivali Edinburgh'un 58.'si başladı. Tüm dünyadan tiyatro, dans, müzik gruplarının katıldığı festival Ağustos ayı sonuna kadar sürecek. Festival kapsamında 700'den fazla gösteri sahnelenecek. Edinburgh Fringe Festivali geçen yıl ilk kez Kürtleri de ağırlamıştı.

58. Edinburgh Fringe Festivali başladı. 700'den fazla gösterinin sahneleneceği festival, Ağustos ayı sonuna kadar devam edecek. 1947'den bu yana İskoçya'nın başkenti Edinburgh'da düzenlenen festival, geçen yıl ilk kez Kürtleri de ağırladı. Kürt Dans Grubu "Shano"nun da katılım gösterdiği etkinlik için 236 mekan kuruldu. Festivalde Kürt Sanat Grubu "Shano" 5 gün süresince "Aşk ve Özgürlük" isimli koreografiyi, renkli kostümlerle, çağdaş Kürt müziği eşliğinde sunmuştu.

CEHENNEMDE ÜÇ GÜN

Yönetmenliğini Hakan Allak'ın yaptığı "Cehennemde Üç Gün" isimli, NATO Toplantısını konu alan belgeselin hazırlığı başladı. 27 Haziran'da gerçekleştirilen NATO karşıtı miting görüntüleri ile başlayan film, toplantının gerçekleştirildiği 28-29 Haziran tarihlerinde yaşananlara ilişkin görüntüleri de içeriyor. Filmin hazırlıkları tamamlandığı durumda, BEKSAV Sinema Atölyesi'nin hazırladığı Deja- Vu'dan sonra NATO karşıtı belgesel filmlere bir yenisi daha eklenmiş olacak.

Üç bölümden oluşan filmde kurmaca görüntülere de yer verilmiş. Bu yanı sıra Cehennemde Üç Gün bir belgesel olmaktan ziyade, dokümanter drama özelliği taşıyor. Filmin adını belirlerken ise Dante'nin İlahi Komedya'sındaki Cehennem-Araf ve Cennet kitaplarından esinlenilmiş. Filme konu olan üç gün aynı zamanda filmi meydana getiren üç bölümü ifade ediyor. "Üçü de iç içe geçmiş ve birbirini bütünleyen bir dille sahip" diyor filmin yönetmeni Hakan Allak. İdil Yapım tarafından hazırlanan filmin Eylül ayına kadar tamamlanması hedefleniyor.

FAHRENHEIT 9/11 KUVEYT'TE YASAKLANDI

Kuveyt yönetimi Michael Moore'ın Fahrenheit 9/11 filminin gösterimini yasakladı. Yasağın gerekçesi ise, filmin ABD yönetiminin Irak'a müdahalesini tenkit ediyor ve Suudi Arabistan Kralı ailesine hakaret ediyor olduğu şeklinde. Kuveyt Enformasyon Bakanlığı Sinema ve Yapım Denetçisi Abdül Aziz Bou Dastour gelişmelere ilişkin, Dost ülkelere hakaret içeren şeyleri yasaklayan kanunları olduğunu belirtti. Dastour, "Kuveyt ile Suudi Arabistan arasındaki ilişkiler özeldir" dedi. Gösterime girmesinin ardından yasaklanan film, Amerika'nın Ortadoğu'ya hakim olma planlarını ele alıyor. Irak ve Afganistan savaşlarının konu edildiği filmde Bush ve Ladin aileleri arasındaki gizli bağlantılara da dikkat çekiliyor. Film Amerika'da gösteriminin yasaklanmasının ardından, ilk olarak Cannes Film Festivali'nde gösterilmişti.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

EMPERYALİST GÜÇLERİN VARLIĞINI HESABA KATMAK

CTP Hükümeti görevde kaldıkça Kuzey Kıbrıs'taki rejimin foyası iyice ortaya çıkar diye düşünüyordum. Özellikle CTP tabanından birçok sempatizanın artık bu partinin rejimin koruyucusu olduğunu, sosyalistlikle, devrimcilikle bir alakaları olmadıklarını anlayacaklarını umut ediyordum. İtiraf etmeliyim ki yanılmışım. İnsanımız takım tutar gibi parti tutuyor. Partilerinin dün söylediklerini bugün inkar etmesi bile hiç önemli değil!

Son günlerde konuştuğum birçok CTP'li şunu söylüyor: "bu memlekette Türkiye gerçeğini inkar ederek politika yapılamaz."

Bu terane aslında CTP kurmaylarının sözümona reel politikçi çizgisinden başka bir şey değildir. Görülüyor ki taban da büyük ölçüde bu teraneyi yutmuştur.

Halbuki bu memlekette Türkiye'nin varlığını inkar ederek politika yapılamayacağı doğru olmasına doğrudur da, sizden Türkiye'nin varlığını inkar ederek politika yapmanızı isteyen mi var?

Hiç kuşkusuz Türkiye'nin varlığı inkar edilerek Kıbrıs'ta politika yapılamaz. Tıpkı Yunanistan'ın, İngiltere'nin ABD'nin ve AB'nin varlıklarının da inkar edilemeyeceği gibi. Kıbrıs'ta doğru politika yapabilmek için adada çıkarları olan tüm emperyalist güç odaklarının varlıklarını ve konumlarını hesaba katmak zorundayız. Bunu yapmadan doğru bir politik çizgi oluşturmak mümkün mü? Kesinlikle değildir!

Peki Türkiye'nin ya da Kıbrıs'la ilgili herhangi bir emperyalist gücün var-

lığını inkar etmeden, dikkate almadan politika yapmamak demek, Türkiye'nin (veya bir başka emperyalist gücün) kucağına oturmak, ondan emir almak ve ona teslim olmak mı demektir?

İşte şu anda CTP'nin Kuzey'de, AKEL'in de Güney'de yaptıkları tam da budur. Biri TC'nin diğeri de AB'nin kucağına oturmuşlar politika yapıyorlar! Emperyalist politikalar. . .

Bize de TC'yi/AB'yi dikkate almadan bu memlekette politika yapılamaz teranelerini yutturmaya çalışıyorlar!

Kıbrıs'ta sadece emperyalist güçlerin çıkarlarına hizmet eden politikalar mı yapılabilir?

Günümüz dünyasının en büyük siyasi gücü olan uluslararası proletaryanın çıkarlarına uygun politikalar yapılamaz mı?

Hem de nasıl! Bal gibi, fıstık gibi yapılır. Önemli olan kimin borusunu öttürmek istediğiniz. CTP ve AKEL emperyalizmin borusunu öttürmek istiyorlar ve öttürüyorlar!

CTP ve AKEL tabanına bu partilerin içyüzünü anlatmak bugünkü mücadelemizin önde gelen hedefleri arasındadır.

İkisi de solcu geçinen bu partiler şu anda Kıbrıs'ın Kuzeyinde ve Güneyinde Hükümet ediyorlar. Ama iktidarı oluşturan güce sahip değiller. Sırtlarını farklı emperyalist güçlere dayamışlar, onların çıkarlarını sol siyaset adına savunarak kitleleri soldan da sosyalizmden de soğutmayı ayrıca misyon edinmişler.

Ülkemizde, emperyalist güçlerin

varlığını göz ardı etmeden, inkar etmeden, siyaset yapan bir parti vardır. Bu parti Kıbrıs işçi sınıfının partisi, uluslararası işçi sınıfının Kıbrıs'taki temsilcisi Kıbrıs Sosyalist Partisi'dir.

KSP anti-emperyalist birleşik cephe politikasını hem ülke çapında (tüm Kıbrıslı Türk ve Rumlar'ın emperyalizmden kopmak ve gerçek bağımsızlık için birlikte mücadelesi) hem de uluslararası alanda dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarının ortak mücadelesi olarak kavramaktadır.

Bu uzun erimli mücadelede emperyalizme darbe vuracak, onu geriletecek her türlü taktik mücadeleyi de KSP canla başla ortaya koymaktadır. Annan planı çerçevesinde bir uzlaşmayı savunmasının bir amacı da anti-emperyalist mücadelede ileri bir mevzi kazanmaktır. Bunu yaparken de ne TC'nin ne de AB'nin kucağına oturmak gerekmiyor. Bu güçlerin kucağına oturmadan Kıbrıs'ta hükümet olunamıyorsa biz de hükümet olmayız. Hükümet olmak nihai bir amaç değildir. Sadece bir araçtır. Biz hükümet olacaksak anti-emperyalist birleşik cephenin hükümeti olmak isteriz. Emperyalizmden kopuşun hükümeti olmak isteriz.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nün arifesinde bulunduğumuz şu günlerde dünyanın her tarafından emperyalist savaş çıkırtkanlarının iki yüzü ve iğrenç barış çağrılarına tanık olacağız.

Onlar bu çağrıları yaparken Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da emperyalist katliamlar sürecek,

dünyanın dört bir yanında soykırımlar, toplu katliamlar, savaşlar devam edecek; İnsanlar yoksulluktan açlıktan kırılacak.

21.yy'da uygarlığın adı: emperyalist barbarlık!

Bu barbarlıktan kurtulabilmenin tek yolu emperyalist dünya düzenini top yekün yıkmaktır.

Emperyalist barbarlık halkların önüne iki seçenek koymaktadır. Bunlar emperyalizmin barbar düzeni ile sosyalizmin insancıl düzenidir. Bu iki seçenek arasında bir başka yol yoktur. Tüm ara seçenekler emperyalizmin kendini yeniden üretmesine ve ömrünü uzatmasına hizmet eder.

Kar uğruna her yıl milyonlarca insanı katleden, açlığa mahkum eden, doğal çevreyi tahrip eden emperyalist barbarlık dünyamızı mahvedecektir.

Bunu önlemenin yolu tüm dünya işçileri ile ezilen halkların güçlerini birleştirerek birlikte mücadele etmeleridir.

Dünya Barış Günü'nde halkımıza verebileceğimiz en önemli mesaj budur.

Günümüz dünyasında emperyalist güçlerin varlığını hesaba katmadan doğru siyaset yapmak mümkün değildir. Aslında emperyalist barbarlar kendilerini gözlerden saklamak isterler. Ama biz onları, istemeseler de hesaba katacağımız katmasına da, bunu yaparken onlardan nasıl kurtulacağımızın, onları nasıl yıkacağımızın hesabını yapacağız.

Dünya Barış Günü'nüz birlik mücadele dayanışma dolu olsun!

Gürcistan: Hazar Petrolünün Stratejik Ülkesi

Sovyetler birliği dağıldıktan sonra "bağımsız" cumhuriyet olarak ortaya çıkan Gürcistan aynı zamanda kendi sınırları içinde bir dizi milliyetleri de barındırıyor; Kuzeybatısında Abazalar, kuzeyinde Osetyalılar, Güneyinde Ermeniler ve Azeriler'in çoğunlukta olduğu bir ülke. 1990'larda Gürcistan, ayrı bir devlet olarak çıkmasıyla beraber Gürcistan sınırları içerisinde bulunan bu milliyetleri de harekete geçirdi. 1993'de Rusların desteği ile Abazalar başkaldırdı ve Gürcistan sınırları içerisinde olmasına karşın o zamandan beri "bağımsız bir devlet" gibi varlığını sürdürüyor (KKTC gibi).

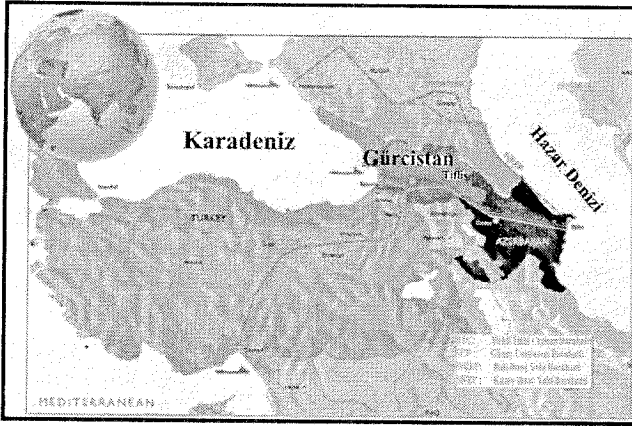
Osetyalıların yaşadıkları bölge Gürcistan ve Rusya arasında bölünmüş durumdadır. Kuzey Osetya Rusya Cumhuriyeti sınırları içerisinde kalırken Güney Osetya Gürcistan sınırları içerisinde kaldı. Rusların büyük etki alanında olan Osetyalılar Rus askerlerinin "koruması" altında yaşamlarını sürdürüyor.

Son 10 yılda Gürcistan ABD ile bağlarını güçlendirdi. Geçtiğimiz yıl Batı medyası tarafından "kadife devrim" olarak adlandırılan bir eylemle Eduard Şevardnadze devrilmiş ve yerine AB ve Amerika'da yüksek eğitim

görmüş Mihail Saakaşvili Gürcistan'ın yeni cumhurbaşkanlığına getirilmiştir. Saakaşvili'nin başkan olmasıyla beraber ABD emperyalizminin Gürcistan'a "yardımları" büyük bir artış gösterdi. Bu yardımların içerisinde askeri yardımlar da bulunuyor. Gürcistan ordusu ABD generalleri tarafından eğitiliyor.

Gürcistan Hazar petrolünün Karadeniz'e akıtılması için stratejik olarak çok önemli bir pozisyonda bulunuyor. Hazar Petrolü, Gürcistan üzerinden, iki petrol boru hattı ile Karadeniz'e ve Türkiye üzerinden de Akdeniz'e akıtılıyor. Hazar Petrolünün Karadeniz'e akıtılmasında kullanılan bir başka boru hattı da Rusya'nın Çeçenistan bölgesi üzerinden geçiyor. XXI. Yüzyılın başında inşası başlayan Gürcistan geçecek olan iki petrol boru

hattı 2005'in başında petrol taşımaya başlayacaklar. Bu petrol boru hatlarının en büyük sahipleri İngiliz Petrol Tekeli BP ve Azerbaycan Petrol Tekeli SOCAR'dır. Bunlara ABD, Türk, İtalyan, Fransız ve Japon Petrol firmaları da ortak. Daha sonra Rus Lukoil Petrol Firması da katılmıştır. Başlangıçta

Gürcistan'dan geçecek petrol boru hattına karşı çıkan Rusya daha sonra Lukoil'in de katılmasıyla muhalefetini azalttı. Ancak petrol boru hattının gerek Rusya gerekse İngiliz tekelleri tarafından doğrudan kontrol altına alma girişimleri (askeri tatbikatlar, etnik çatışmalar) bu bölgede çıkar çatışmalarının hangi noktada olduğunu gösteriyor. Son dönemlerde Gürcistan'ın Osetya bölgesinde meydana gelen çatışmalar bu bölgede

ABD ile Rusya'nın nüfuz alanlarını paylaşma çatışması olduğunu gösteriyor. BBC'ye demeç veren Gürcistan cumhurbaşkanı Saakaşvili "Rusya'nın ABD ile ilişkileri güçlenen Gürcistan üzerindeki nüfuzunu" kaybetmekten korktuğunu savunuyor. Saakaşvili'ye göre Rusya Osetlere silah sağlıyor, pasaport veriyor. Diğer taraftan ise Gürcistan parlamentosu BM tarafından da onaylanan ve Güney Osetya bölgesinde bulunan Rus barış Gücü askerlerinin geri çekilmesi talebinde bulunuyor. Gürcistan parlamentosu bu bölgeye Rus Barış Gücü askerleri yerine başka bir uluslararası gücün yer alması çağrısını yapıyor. Güney Osetya'nın Gürcistan başkenti Tiflis'te geçen petrol boru hattına çok yakın olması dikkate alındığında Rus, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Güney Osetya ile ilgili kaygıları daha açık bir şekilde görülebiliyor. Osetya'daki çatışmalarda görüldüğü gibi çatışmaların kökeni basitçe dar milli temelde olmuyor. Bu çatışmaların temelinde büyük emperyalist güçlerinin çıkarlarının yattığı, bunlar tarafından kışkırtıldığı ve/ya kullanıldığı açıkça görülebiliyor. Tıpkı Kıbrıs'ta olduğu gibi.

Kavgamız

ykavgamaz@yahoo.com

Yusuf ALKIM

Kardeşliğin ve Özgürlüğün Umudu!

Bir hengamedir aldı başını gidiyor.

Yok izolasyonlar kalkıyor, yok KKTC tanınacak, yok Türkiye Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanıyacak... vs. vs.

CTP haykırıyor, "İzolasyonlar kalkmalıdır!"

Denktaş daha beter bağıyor, "KKTC tanınmalıdır!"

Ve bazıları da sinsi gülerek fısıldıyor: "Türkiye Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanımaya hazırlanıyor!"

Ya Kıbrıs Türkü ne yapıyor?

Kimileri Kıbrıs Türkü'ne masal anlatırsun, olan aslında Kıbrıs'ta yaşayan tüm insanlara oluyor!

Amerika ellerini ovuşturarak, gülüşüyor, "Hehe, gene yaptın yapacağına Sam, kaptın pastanın nerdeyse tümünü!"

Avrupa Birliği hafiften bozularak, "Herkesin borusu ne kadar öterse!" dermişçesine, Amerika'dan kalan parçayı, buruk da olsa afiyetle yemeye hazırlanıyor.

Üzülme diyorlar AB'ye: "Birgün senin de borun güçlü öter, o zaman alırsın parçanın en büyüğünü. Ama şimdi oturduğun yerde, Amerikayla iyi geçinmeye bak sen..."

Yunanistan alacağını almış zaten, bundan sonra "Enosis falan hayal zaten, gerek yok Türko ile zıtlasmaya!"

Türkiye'nin keyfi yerinde, "Yaşsa be Osmanlı'nın şanlı torunu! Gösterdin dünyaya Osmanlı'nın masada da ne kadar güçlü olduğunu!". Kim demiş, "Türkün aklı işlemez diplomasiye!"

Kıbrıs Rum Liderliği bir telaş içinde, "Nasıl daha fazlasını koparırım Türkiye'den?" derken, diğer yandan 40 senedir elinde tuttuğu "Kıbrıs Cumhuriyeti" kozunu koruduğuna memnun.

Bir garip kalmış benim Kıbrıs Türküm!

Herkes bir ucundan tutmuş yoluna devam ederken, Kıbrıs Türkü hala masallar dinlemekte!

"Kıbrıs'ta Barış Engellenemez!"

"İzolasyonlar Kalkacak!"

"KKTC Tanınacak!"

Ama nerden bilsin, "İrademi kendi ellerime alacağım." "İzin vermeyeceğim artık "Bu Memleketin Başkasının Olmasına"" derken, aslında iradesini başkalarının eline verdiğini.

Tatlı bir rüyada dolaşmakta Kıbrıs Türkü!

%65'le "Evet" dedik

referandumda, peki ama biz adamızı Taksim etmelerine mi "Evet" demiştik acaba?! Diye düşünmekte!

Peki biz adamızın birleşmesi için "Evet" dedikse, niye birileri bölmeye hazırlanıyor adamızı yüzümüze baka baka?!

Ah be Kıbrıs Türkü, niye farkına varmıyorsun artık, yüzüne bakıp gülücükler saçanların seninle dalga geçtiklerinin!

Baksana herkes alacağını almış, yükünü dolduran yoluna devam etmiş!

Sense hala aynı masalda!

Bir uyansan ve anlasan ki, gökte aradığın ve yalvarıp medet umdukların, senin kuyunu kazmakta!

Halbuki bir başını eğip baksan aşağıya, bulacaksın aradığını kendi ellerinde!

İstedğin özgürlük değil mi senin?

İnsanca yaşamak ve başkasına muhtaç olmamak değil mi istediğin?

Bunlarsa eğer gökte aradıkların, başını eğip bakarsan ellerine bulacaksın aradıklarını!

Özgürlük için birinden medet ummamak gerek bu dünyada.

Kendi iradene sahip çıkmak, ama

iradene sahip çıkayım derken, yine dönüp iradeni başkasına vermemek gerek bir de!

Uyan be Kıbrıs Türkü, uyan ve Kıbrıs Rumu'nu da yanına alarak kendi geleceğinizi kendiniz kurun bu güzelim adada!

Başkasından medet ummadan, iradenize sahip çıkarak!

Daha dünyada örnek olmanız gereken yığınla insan var! Bir umut olun tüm dünyaya!

Kardeşliğin ve Özgürlüğün umudu!

Yoksa daha çok uzun süre devam eder bu "Tatlı Rüya". Ama bir gün kabusu döner ve uyanıverirsin kan ter içinde! Ve artık çok geç olmuş olur! Yitirirsin özgürlüğünü tamamı ile!

Şimdi uyan ve umut ol tüm dünyada ezilen uluslara!

Kardeşliğin ve Özgürlüğün umudu!

Okuyucu Mektubu

Ahmet Cenkler

Ne Farkları var ? Hadi Buyurun Bakalım ...

Bildiğiniz gibi son yıllarda Kıbrıs Sorunu konusunda çok büyük dönemeçlerden geçtik ve çok büyük mücadeleler verdik. Kimimiz Avrupa Birliği üzerine, kimimiz "anavatan!" saydığı Türkiye üzerine, kimimiz kuru kuruya "vatan millet Sakarya" ayakları üzerine ve kimileri de kendi menfaatleri üzerine bir politika güderek seçimlere girdi veya referandumda buna uygun bir tavır belirledi. Halbuki hepsinin de tek bir amacı vardı: Daha fazla çıkar, daha fazla burjuva akımlara yol alma ve daha fazla emperyalizm. Hepsinin de tek dertleri bundan ibaretti.

Peki halk bizden ne istemişti? Halk bizden özgürlük, barış ve bağımsızlık istedi. Peki bu sese bu memlekette aktif politik yaşamını sürdüren kaç tane parti yanıt verdi? İşçinin, emekçinin, köylünün, ezilen halkın sesine, öğrencinin, yeni evli insanlarımızın ve fakir halkımızın sesine hangisi samimiyetle cevap verebildi?

Halk sömürülmek için mi Kıbrıs sorununun çözümünü istedi? Türkiye'nin bize uyguladığı izolasyonların üzerine bir de AB ve ABD bu ada üzerinde hakimiyet kursun diye mi "evet" dedi Kıbrıs'ın kuzey kesi-

mi?

Bir tarafta AKEL, diğer tarafta CTP, birisi "hayır"ın diğeri de "evet"in üzerine sarıldı. Şimdi sormak istiyorum ey Kıbrıs'ın kardeş halkları? Bunların acaba hangisi şu anda bu adada barış için mücadele veriyor?

Diğer taraftan BDH ya, TKP'ye, BKP'ye ve tabii Kıbrıs Milliyetçiliği ile tanınan YBH'ya bir bakalım. Bunların ve merkez sol parti geçiren CTP'nin aralarında ne farkları var? Hepsi de AB diyor, hepsi de Türkiye'nin AKP'si ne istiyorsa ona destek veriyor, hepsi de Erdoğan ne derse o doğrultuda ilerliyor.

Esas olan bu mudur? Neden biz Türkiye'nin, Yunanistan'ın, AB'nin ve ABD'nin isteklerine boyun eğelim ki? Bu ada üzerinde yaşayan iki tane kardeş halk var. Çok merak ediyorum. Acaba Türkiye, Yunanistan, AB veya ABD emperyalistlerinden hangileri bu adada bu halkların gerçekten barışmasını ve insanca yaşamalarını samimiyetle talep ediyor?

Ey Kıbrıs halkı! Ey işçimiz, emekçimiz, köylümüz ve ezilen halkımız! Artık güzellik uyumumuzdan uyanıp kendi kendimizi yönetmenin

zamanı ve Anti-Emperyalist cephede sosyalist bir düzende yaşamının zamanı geldi de geçiyor. Gelin el ele verelim, Türkiye'nin, Yunanistan'ın, AB ve ABD'nin bu ada üzerinde bizlere ettikleri birebir sömürüye hep beraber "dur" diye- lim. Artık bir gerçek vardır şunu görelim: "Gerçek Barış Ancak ve Ancak Halkların Kardeşliği Temelinde Sömürsüz Bir Barıştır". Bunu görmekten kaçamayacağımızı hep birlikte kavrayalım. Bugün bu görüşü savunan tek parti, işçimizin, emekçimizin, köylümüzün ve ezilen halklarımızın yanında gerçek barış, sömürsüz barışı savunan tek parti yani halkın gerçek partisi Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'dir. Referandum dönemi öncesi de sonrası da barış için, ortak vatan için mücadelesini sürdüren yegane parti KSP'dir. Sömürüye "hayır" diyen, bu ada üzerindeki tek partinin KSP olduğunu artık görelim. Sosyalizme gönül veren insanların yerinin KSP olduğunu artık anlayalım. Barışı adımıza getirecek olan tek partinin KSP olduğunu anlayalım.

BKP, YBH ve CTP isimli partiler "sosyalist partiyim" diye geçiniyor, peki çok merak ediyorum: "Sosyalist Kıbrıs" kurma yolunda bunların

hangileri bugüne kadar ne gibi bir savaş verdi? Hangileri sömürsüz bir Kıbrıs'ı kurma yoluna girdi ve hangisi bağımsızlık kavgası verdi? Yoksa sosyalizm Avrupa Birliği'ne giriş mücadelesi mi de biz mi yanlış biliyoruz!!!!

Daha fazla da yoruma gerek olduğunu sanmıyorum. Yapılması gereken tek şey anti-emperyalist cephede oluşturulacak olan birleşik bir Kıbrıs modelidir. Ve senelerdir bu adaya yapmadık bırakmayan ve bizi birbirimize düşüren emperyalist, sömürücü güçleri bu adadan derhal atmaktır. Gerçek barış ancak ve ancak bu şekilde gelir ve bunu da yapacak olan tek parti, halkın partisi KSP'dir...

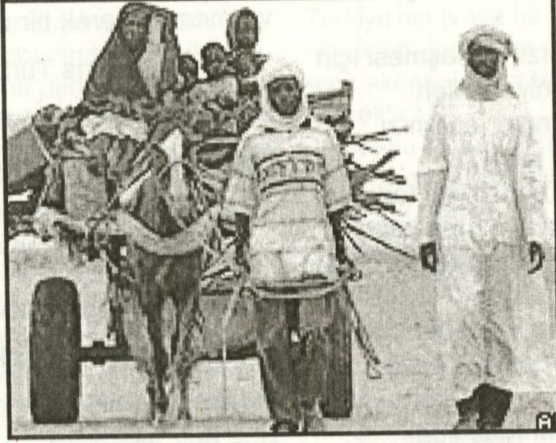
Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti

Yaşasın Sosyalizme Gönül Veren Tüm Yoldaşlarımız

Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi.

Sudan'daki Çatışmaların İçyüzü

Mısır, Libya, Çad, Orta Afrika Cumhuriyeti, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Uganda, Kenya, Etopya ve Eritre devletlerine komşu ve Kızıl Denize kıyısı bulunan Sudan'da son aylarda etnik kıyımlar en yüksek boyuta ulaşmıştır. Sudan'ın batısındaki Darfur bölgesinde yaşayan arabalar ile arab olmayanlar arasındaki bu savaşta binlerce kişinin öldüğü bir milyondan fazla kişinin de yerlerinden edildiği bildirilmektedir.

Sudan 1820'lerden 1882'ye kadar Osmanlı sömürgesi idi. 1881'de başlayan ayaklanmalar neticesinde el değiştirmiş ve İngiliz emperyalizminin sömürgesi olmuştur.

1955'te İngiliz emperyalizmine karşı başlayan ayaklanmalarla 1956 yılında "bağımsız"lığını elde etmiştir. İlk iki yıl sonunda askerler sivil otoriteyi görevden alarak 1964 yılına kadar başta kalırlar.

Bu dönemi saymazsak Sudan'da kuzey ve güney bölgeler arası devamlı olarak dini temele dayalı kıyımlar yaşanmıştır.

Zaman zaman Amerikan emperyalizmi ve BM tarafından ekonomik yaptırımlara maruz kalan, dünyanın en fakir ülkelerinden birisi olan Sudan önemli ölçüde ekilebilen, pamuk yetiştirilebilen alana, altın madenine ve yakın geçmişte işletmeye geçen zengin petrol yataklarına sahiptir.

ABD'nin Chevron petrol şirketi 1970'lerin başında Sudan'ın güneyinde petrol araştırması yapmış ve "olumsuz" sonuçlar almıştı. 1978'lerde ise büyük miktarda petrol yatakları tespiti yapılmış, İsveç, Fransız, Çin, Malezya ve Sudan devletinin şirketleri tarafından çalıştırılmaya başlanmıştır. Bundan dört yıl sonra da petrol yataklarının bulunduğu bölge olan güney Sudan'da

hükümete karşı isyanlar başladı. Bu isyanların başını ABD'de yüksek eğitim ve askeri eğitim alan komutanların oluşturduğu 'Sudan Halk Kurtuluş Ordusu' adlı örgüt çekiyordu.

1980'lerden itibaren bu bölgeleri doğrudan kontrol altına almaya girişen ABD, bu petrol yataklarına el atmaya başlayan diğer emperyalist tekellerle çatışmaya başladı. 1980'lerin başında Fransız TotalFinaElf Petrol Şirketi Sudan'ın Güney böl-

gelerinde sismik araştırmalar yapıyordu. Bu araştırmalar sonucunda bu bölgede petrol için 'büyük potansiyel' olduğunu tespit etmişti. 1980'lerin ortasında Sudan iç savaşı sırasında Chevron şirketi faaliyetlerini askıya alırken TotalFinaElf şirketi ise Sudan Hükümeti ile görüşmelerini devam ettirdi ve 1999'da TotalFinaElf Sudan'da petrol rafinerileri kurmaya başladı.

1990'ların başında bu bölgedeki petrol yataklarına el atan bir diğer tek de Kanada'nın Talisman Enerji Şirketi'dir. Bu şirket, yine Kanada'dan Arakis Enerji Şirketi ile bir dizi yatırımlar yapmaya başladılar. Çin Milli Petrol Şirketi (%40) ve Malezya'dan Petronas Şirketi (%30) Sudan Hükümeti ile Büyük Nil Petrol Şirketi'ni oluşturdular. Bu oluşturulan şirketten Hindistan devletinin Petrol ve Doğal Gaz Şirketi de %25'lik hisse aldı. Büyük Nil Petrol Şirketi'nde Çin Şirketi, Malezya Şirketi ve Hindistan Şirketi toplam olarak %95 hisseye sahip oldular. Bu şirket, Kanadalı Talisman Enerji Şirketi ile beraber 1999'da döşedikleri petrol boru hattı aracılığı ile Güney petrol yataklarından Kızıl Deniz'e petrol pompalamaya başladılar. Bu petrol boru hattı sayesinde günde 240 bin varillik petrol pompalayan Uzakdoğu devletleri

(Çin, Hindistan ve Malezya) ile Fransa Ortadoğu, ABD ve İngiliz emperyalistleri kontrolü dışında petrol kaynaklarına sahip oldular. Sudan petrol yataklarının bu ülkelerin petrol şirketleri tarafından nasıl parcellendiği haritadan da açıkça görülmektedir.

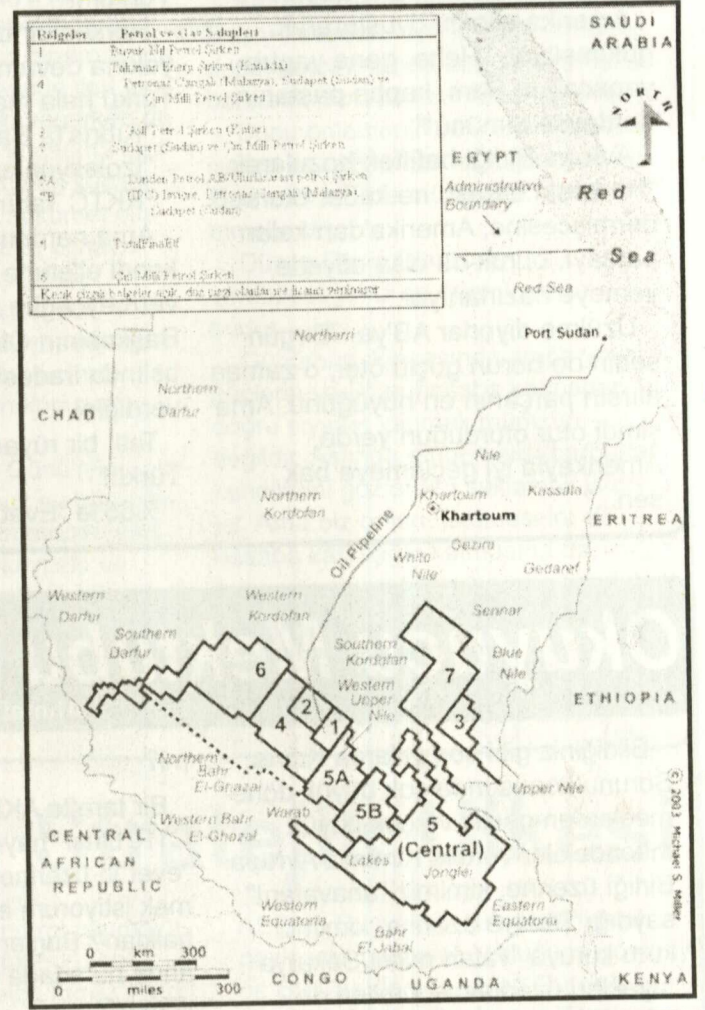
Son dönemde Darfur bölgesinde çatışmalar sürekli olarak burjuva medyada gündeme getirilmektedir; Açlıktan ölüme terkedilmiş insanlar, Müslüman arablar tarafından tecavüze uğramış kadınlar, Çad'a sığınmak zorunda bırakılmış göçmenler... Aynı şekilde BM de Darfur'da yaşananları "korkunç" olarak değerlendiriyor ve Sudan hükümetinin olaya el atmasını istiyor. Amerika Sudan'a devlet adamları vasıtasıyla "çıkartmalar" yaparak bölgede yaşananlardan dolayı Sudan hükümetini suçluyor. Tedbir alınmasını istiyor. Diğer taraftan G-8 zirvesinde de Sudan'da insan hakları ihlalleri olduğu "çığlıkları" atılıyor. Çorak arazilerde yarı göçebe hayatı yaşayan ve Müslüman olan bu insanların diğer Müslümanlar tarafından neden katledildiği ise açıklanmıyor. Burjuva basın tarafından da gizleniyor.

Sudan'ın doğal kaynakları araştırıldığında Darfur bölgesinde URANYUM kaynakları bulunduğu ve bu kaynakların ABD ve İngiliz emperyalistlerinin kontrolünde bulundurulması için güney Sudan'da olduğu gibi Darfur'da da çatışmalar yaratılarak Sudan hükümeti aracılığı ile başka emperyalist rakiplerin ellerine geçmesinin engellenmesi girişimi olduğu gözlerden uzak tutulmaya çalışılıyor. Bunda da burjuva

medyanın etkisi kullanılıyor. Sudan hükümet orduları Darfur bölgesindeki isyancılara doğrudan saldırmak yerine o yörede yaşayan başka bir kabileyi (Janjaweed) harekete geçirerek katliamlar düzenlediler. Buna karşılık Darfur'da faaliyet gösteren isyancılar, ABD'den elde ettikleri en modern silah ve haberleşme cihazları ile savaş yürütüyorlar. Sudan'ın Darfur bölgesi ile güney Sudan'da yürütülen katliamlar ve savaşların bu bölgedeki URANYUM ve PETROL yataklarının kimler tarafından kontrol edileceği savaşından başka birşey olmadığı açıkça görülmektedir.

Sudan'da olan iç savaşın durumunu Sudan Devlet Başkan Yardımcısı Ali Osman Taha, 29 Temmuz 2003'te Associated Press'e açıkça verdiği şu demeçle ile itiraf etti:

"Darfur'da olanlar başkaları aracılığı ile yapılan bir savaştır".

II. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali

Haber: Yusuf Alkım

Lefkoşa Türk Belediyesi, Gazi Mağusa Belediyesi ve Girne Belediyesi'nin ortaklaşa düzenlediği Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali'nin II.'si 6-27 Eylül tarihleri arasında gerçekleştiriliyor. 25 Ağustos Çarşamba günü Saray Otel'de ortak bir basın toplantısı düzenleyen üç belediye başkanı, basın mensuplarına ve kamuoyuna festival ile ilgili bilgi verdiler.

Bu sene her bölgede iki sahne olmak üzere toplam altı mekanda gerçekleş-

cek festivale, dokuzu yurt dışından olmak üzere, toplam 11 tiyatro ekibi katılıyor. Toplam 12 farklı oyunun, yirmialtı kez sahne alacağı festival boyunca, Gazi Mağusa bölgesinde Salamis Antik Tiyatrosu ve Otello Tiyatrosu, Lefkoşa bölgesinde Yakın Doğu Üniversitesi Atatürk Kültür Merkezi Salonu ve Büyük Han, Girne bölgesinde ise Girne Kalesi ile Anafartalar Lisesi Salonu etkinliklere ev sahipliği yapacak. Bilet fiyatları ise beş milyon olarak belirlendi.

Festivale katılan Tiyatro Ekipleri şunlardan oluşuyor; Türkiye'den, Dostlar

Tiyatrosu, Kenter Tiyatrosu, İzmir Şehir Tiyatrosu, T.C. Devlet Tiyatroları İstanbul ve Erzurum Tiyatroları ve İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatrosu, Portekiz'den Kukla Tiyatrosu, Makedonya'dan Türk Halklar Tiyatrosu, Güney Kıbrıs'tan Satirigo Tiyatrosu ve Kuzey Kıbrıs'tan, GIBETSU ile Lefkoşa Belediye Tiyatrosu.

Festival boyunca toplam 226 kişilik bir konuk sanatçı kadrosu Maramonte Otel'de konaklayacak ve Kıbrıs'ın kuzeyinde 22 gün boyunca sanatın en güzel dallarından biri olan tiyatroyu, sanat severlere sunacaklar.

Basın toplantısında sırayla söz alan üç belediyenin başkanları festivale ilgili çeşitli bilgiler verirken, Lefkoşa Belediye Başkanı Kutlay Erk, konuşmasında "Tiyatro sanatının eski dalı ve tüm sanat dallarının içinde en önemli olanıdır." derken, festivalin teknik yönüyle ilgili bilgi veren ülkemizin önemli tiyatro sanatçılarından Yaşar Ersoy ise Festival'in temel sloganının "Bir ülkenin en temel amacı, insanların sevinç ve ümit dolu olmasıdır." olduğunu ve bunun için de sanata ve tiyatroya büyük önem verilmesinin şart olduğunu belirtti.

Kıbrıs'ta
SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Eylül 2004, Yıl:1 Sayı:9

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nden Gençlik Kampı

● Partili ve sempatzan gençleriyle beraber, Kıbrıs Sosyalist Partisi, 18-22 Ağustos tarihleri arasında, siyasi-ideolojik eğitim ve tartışma temelli bir gençlik kampı gerçekleştirdi.

Kamp, Adamızın bütün güzelliklerinin bir arada olduğu bir mekanda düzenlendi. Ülkede diğer siyasilerin yahut gençlerin düzenlediği kamplardan oldukça farklı bir kamp olmasının yanında, ortak yaşam, birlik, beraberlik, üretim ve paylaşım konularında da gençlere yararlı bir kamp oldu. Gerek ülke gerekse dünya sorunlarını tartışıldığı ve çözüm yollarının arandığı kampta sosyalist gençlerin görüşleri ortaya kondu. 5 günlük kamp süresi boyunca, siyasi-ideolojik eğitime ağırlık verildi. Bu eğitim, KSP Siyasi Bürosu tarafından gerçekleştirildi. Siyasi Büro'dan Mehmet Süleymanoğlu ve Genel

Sekreter Kazım Öngen kampa katıldı. İlk gecenin eğitim programında söz alan Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu, Kıbrıs Sorunu'nda geline son süreci ve Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin döneme bakış açısını, kuruluşundaki etmenleri, koşulları ve gelinen süreçle birlikte Kıbrıs Sosyalist Partisi'ni değerlendiren bir özet yaptı.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kazım Öngen ise yaptığı konuşmada gençliğin mücadelenin dinamik gücü

olduğunu, ancak bu gücün örgütlü ve bilinçli olmaması durumunda olumsuzluklarla karşılaşılacağını belirterek bu tür etkinliklerin hem ilişkilerin sıcaklaşmasında, hem de gençliğin siyasi eğitiminde önemli katkısı olacağını belirtti. Gerçekleştirilen eğitim seminerlerinde, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin siyasi-ideolojik

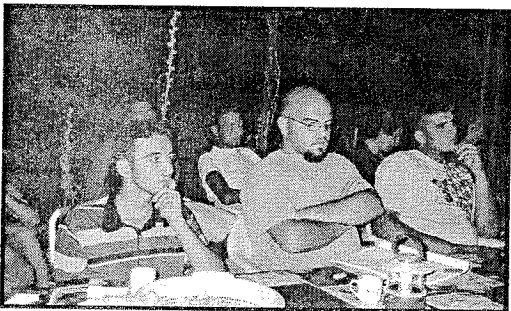
duruşu, Marksist-Leninist teori ve pratik, örgütlenme, devrimci eğitim-devrimci ahlak ve bunun gibi konularda sohbetler, tartışmalar, fikir alışverişleri gerçekleştirildi.

Sosyalistlere yakışır şekilde 5 gün geçiren gençler, kampın disiplinli ve düzenli bir şekilde

ilde gerçekleşmesi ve sonuçlanması için fedakarca ve özverili bir şekilde dayanışmanın önemini pratikte uygulayarak bir kez daha vurgulamış oldular.

Kamp süresince boş vakitlerini yüzme, spor, satranç faaliyetleriyle renklendiren gençler, günümüz gençliğine de eğlence tarzlarıyla örnek oldu.

Nihayetinde KSP'li ve KSP sempatzan gençlere birçok alanda faydalı olan kamp, gelecek seneye daha kapsamlı, daha geniş bir çevreyle birlikte yapılması amacı konarak sona erdi.

KIVILCIM

BİR KAMPIN ARDINDAN

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, geçtiğimiz günlerde beş günlük bir siyasi eğitim kampı gerçekleştirdi.

Kampın en önemli noktalarından birisi, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin ideolojik-siyasi perspektifinin, kitleleri açısından stratejisinin ve taktiklerinin kavranışında, yorumlanışında, tartışılmasında oynadığı önemli roldü.

Bu açılım, birincil hedef olarak öne kondu ve başarıyla gerçekleştirildi.

İkinci nokta ise, bu kavranışın, yani bağımsız, birleşik ve sosyalist bir Kıbrıs yaratmada, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) siyasetinin zafere ulaşmasında, ada çapında ortak mücadelenin yaratılmasında, ittifakların öneminde atılması gereken pratik adımların konuşulması, tartışılması idi.

Bizlerin sorunları, dünyayı salt yorumlamaktan ibaret olmayan, bunun yanında değiştirme, eskiyi yıkıp yeni inşa etme görevinin pratikte nasıl uygulanacağını yöntemlerinin belirlenmesi, açılımların getirilmesi, örnek ve önerilerle yöntemlerde zenginliğe ulaşılması anlamında da bu kampın sayısız yararı oldu.

Yapılan eğitim çalışmaları ile günümüz dünyasına nasıl baktığımız/bakmamız gerektiği, Kıbrıs sorununun nedeni, emperyalist dünyadan kopmadan başarılmaya çalışılan çözüm önerilerinin gerçek karakteri ve devrimci alternatifin (AEBCH) niteliği, Kıbrıslı sosyalistlerin görevleri, eğitimlerindeki önem, kitle bağlarını koruma ve sıklaştırma ve de en önemlisi tüm adanın sosyalist partisi iddiasında olan Marksist bir partinin "Ne Yapmalı" sorusuna getirdiği/getirmesi gereken yanıtların tartışılması, somut kararlara varılıp pratiğe geçirmek için adımların hızlandırılması ile olgunluğa kavuşturuldu.

Kampın bir diğer önemli noktası ise, kampa katılan yoldaşlar arasındaki sıcaklığın, dayanışmanın, yoldaşlık ilişkilerinin pekleşmesi, kuvvetlenmesiydi.

Birlikte, koordineli, örgütlü bir yaşam tarzının beş günlük bile olsa örgütlenmesi ve sorunsuz bir şekilde, işlerin sistemli ve disiplinli bir biçimde yürütülmesi, KSP'li genç yoldaşlarımızın partimiz kuruldu kurulu önemli yollar katettiklerinin bir göstergesi oldu.

Bireyci, bencil, vurdumduymaz, çıkarıcı ilişkilerin dayatıldığı günümüz toplumunda bu tür ilişkilerden tamamen uzak ve bu tür ilişkilere karşı ilişkilerin geliştirilmiş olması, yoldaşlık anlamında ileri durumda olduğumuzun da bir göstergesi oldu.

Yemek pişirmek gibi küçük görünen bir etkinliğin bile ekiplere bölünerek sistemli, zamanında ve disiplinli bir şekilde yapılması bile üzerinde durulması gereken bir durumdur.

Kampımız, bizleri yanlış tanıyanların aksine, disiplinin yanı sıra eğlenceli, neşeli ve sohbetlerle şenlenen bir yanı da beraberinde taşımıştır.

Bize yönelik yapılan "bunlar diktatörlüğe özenir, bunlarda eğlenmeyi bırakın gülmeye bile yoksun, işini eksik yapanın vay haline vb." şeklindeki yalan propagandaların pratikte kesinkes çökmesi anlamına da gelen kampımız, liberal-özgürlükçü bir anlayışla örgütlü davranılamayacağını, işlerin yolunda gitmeyeceğinin, ancak ve ancak kuvvetli bir disiplin anlayışı ile beş günlük de olsa bir gençlik kampının başarıyla sonuçlanabileceğini ve kendine sosyalist deyip de özgürlük kavramının içini boşaltıp örgütsüzlüğü, anarşizmle harmanlayarak sosyalizm diye insanlara yutturmaya kalkanlara karşı da önemli bir yanıt olmuş, bu durum tüm kamp kitlemiz tarafından kavranmıştır.

Kampımız, teorik açılımların pratiğe dökülmesinde, örgütlü yaşam tarzının belleklerde yer etmesinde, partimizin görevleri ve bu görevlerin nasıl yerine getirileceği sorunsalı üzerinde önemli ve olumlu bir rol oynamıştır.

Bu tür kampların da önemi burada yatmaktadır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, bu kamptan çıkardığı derslerle, kazanımlarıyla partimizi ve işçi sınıfımızın mücadelesini çok daha ilerilere götürme kararlılığıyla hareket edecektir.

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın emperyalizme karşı mücadelesindeki dinamik ve bilinçli unsurlarından birisi olan Gençlik Birimimiz, başarıyla gerçekleştirdiği kampıyla daha güzel günlerin müjdesini şimdiden vermiştir.

Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Yaşasın Tüm Kıbrıs Halkının Mücadele Birliği!

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

**Meydanlardaki
gençlik,
neredesiniz???**

Polemik

**Amaçsız bir
gençlik yaratılmak
isteniyor...**

Üniversite Günlüğü

**ABD-İngiliz emperyalizmi güçlü;
eğitim İngilizce...
Japon emperyalizmi güçlenirse,
eğitim Japonca mı olacak?**

SİNİR KÜPÜ

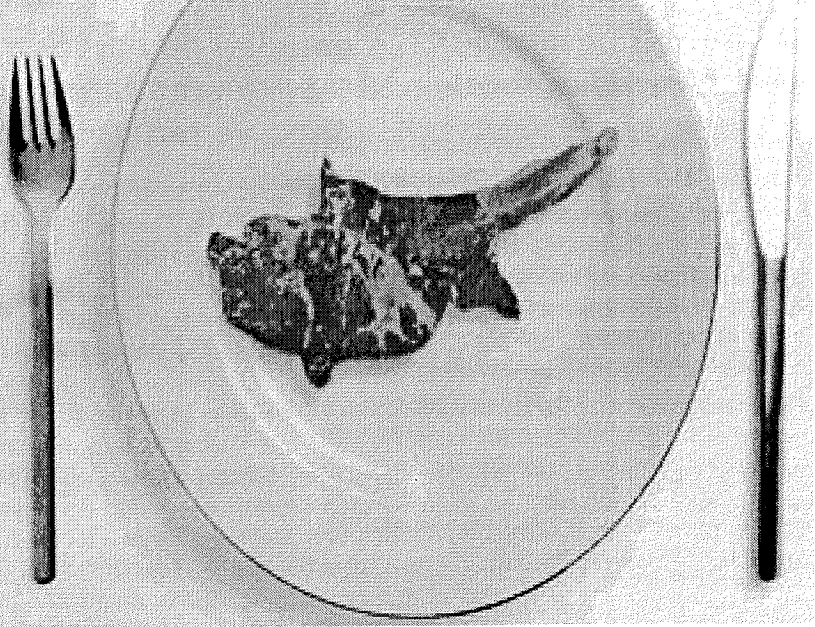
1. Yeşil Hat Tüzüğü de halloldu sonunda. Bir balıklar geçememiş Güney'e. Balık istifi gibi işçiler geçiyor, artı değer canına okunuyor milletin derdi değil!!!
2. BMBP Kadın Bürosu Verheugen'e mektup yollamış. Gene yalvar yakar durumdayız. Ada çapında ortak örgütlenme ve mücadele olmadan bu işin olmayacağını ne zaman anlayacağız???
3. Çözüm dedik, barış dedik, birleşik Kıbrıs

dedik, gele gele izolasyonların kaldırılmasında takıldık kaldık. Derdimiz izolasyon mu birleşik Kıbrıs mı? İşimiz karpuz kavun satmaya kaldı! Bereket havalar serinliyor da beyin kanaması riski azalıyor!!!

4. ABD, Kıbrıs'taki bir bankanın kara para akladığını tespit etmiş, listeye almış. Halkların kanları üzerine kurulan imparatorluktan temiz iş bekleyenler ABD'nin iyiniyetine inanabilir ama biz asla!!!
5. Memleket yangın yeri, dünya alev alev kaynıyor, bazıları da köpek yarışlarının derdine düşmüş. İnsanlık kurtuldu da bir köpekler kaldı kurtaracağımız!!! Abesle iştigal demiş atalar, boşa dememişler!!!

Fotokomik:

Kurtlar Sofrasında Kıbrıs

Yoldaş

Evrin Mehmet

AVRUPA BİRLİĞİ VE GENÇLİK

Avrupa Birliği ve gençlik diye başladığım yazımda Avrupa Birliği'ne üye bir ülkede bununla da kalmayayım, Avrupa Birliği'nin kurucusu olan Fransa'da yaşadığım için buradan yaptığım bazı önemli gözlemlerimi maddelere ayırarak sizinle paylaşmak istedim.

Avrupa Birliği Gençliğinin İlgili Alanları, Uğraşları ve Bilgileri Üzerine

Avrupa gençliğinin yaklaşık olarak %70'lik bir çoğunluğunun politika ve şimdiki dünya düzeni ile ilgisi ve bu düzeni değiştirmek için pek bir uğraşı yoktur. Şikayet etmekten başka. Şikayetleri de sözde kalmaktadır. Bu düzeni değiştirmek için pratik bir girişimde bulunanı %20'lik bir azınlıktır. Geriye kalan %10'luk bir bölümse,

oportünistler ve sağcılardır.

Bahsi geçen %70'lik bölüm ne ile uğraşır sorusuna bir açıklama gerekirse; ilgi alanları diye şunu gösterebiliriz:

"Eğlence, sinema, müzik, bar, diskotek" gibi faaliyetler...

Bir de şu %70'lik oranın %30'luk payının dünya politikası ile ve dünyada olan bu kadar olumsuzluktan haberi bile yoktur. Bilinmeyen konular arasından örnek vermek gerekirse; mesela bu %30'luk bölüme Irak savaşını ve bu savaşın kimin menfaati için çıktıldığını sorsak cevap veremezler. Ya da İsrail-Filistin anlaşmazlığını tartışsak, bu ülkeler arası bitmek tükenmek bilmeyen savaşın ne için olduğunu sorsak da tam bir cevap alamayız.

Onlara 2000 yılında silahlanmaya 798 milyar dolar harcandığından ve yine bu yıl 30 milyona yakın insanın açlıktan, yoksulluktan öldüğünden bahsetsek, yine haberlerinin olmadığını görebiliriz.

Dünyanın en zengin 3 kişinin toplam gelirinin yine dünyanın en yoksul 48 ülkesinden daha fazla gelire sahip olduğunu söylersek yine aynı durumla karşılaşacağımızı söyleyebiliriz.

Avrupa Birliği Ülkelerinde İş ve Gençlik

Bu bölümü konusunu ülkemizde yapılan "Avrupa Birliği Ülkelerinde iş çok" reklamına bir cevap olarak hazırlamaya çalıştım. Bugün AB ülkelerinde çok fazla işsiz genç var, ki bu işsiz kesimin yaklaşık olarak

%80'lik bir kısmı üniversite mezunu ve hatta master yapmış gençlerdir. Ama iş bulmak için Avrupa Birliği'nin üyesi diğer ülkelerde iş bulma gezisi yapıyorlar. İş bulabilen, bulduğu yerde yaşamaya başlıyor. Yani bu da dolaylı göç anlamına geliyor. AB'de iş bulmak aslanın ağzındadır. AB'de diplomanın olması da bazen yeterli olmuyor. Bu yüzden ülkemizde "AB'de işsiz yok, AB iş dolu" diye reklam yapanlara bu konu üzerinde araştırma yapmalarını ve halka biraz gerçekleri anlatmalarını öneriyorum. Halkı "AB'de iş var" diye kandırıp yokuşa sürmemeliler. Çünkü ülkemizde de olduğu gibi birçok AB ülkesinde de ekmek aslanın ağzında...

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 13

BASİT KAPİTALİST İŞBİRLİĞİ VE MANİFAKTÜR II

3. Meta üretiminin gelişmesi, köylülüğün ayrışmasına yol açar. Kırdaki küçük bir üst tabaka burjuvaziye geçer; köylülüğün önemli bir kitlesi kent ve tarım proletaryasına geçer; köy yoksulları kitlesi büyür; orta köylülüğün geniş ara kitlesi yıkıma uğrar. Köylülüğün ayrışması, çalışarak ödeme sisteminin temellerini çökertir. Çiftlik sahipleri, giderek daha fazla angarya iktisadından kapitalist iktisada geçerler.

4. İç Pazar, kapitalist gelişme tarafından bizzat yaratılır. İç pazarın genişlemesi, üretim araçlarına ve geçim maddelerine olan talebin artması anlamına geliyordu. Geri tekniğe ve kol emeğine dayanan manifaktür, sanayi metallerine olan artan talebi karşılayabilecek durumda değildi. Makinesel sanayiye geçiş bir zorunluluk haline geldi.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi,

POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.